

SADRŽAJ

IZ UDRUGA

Sjednica izvršnog odbora Hrvatskog saveza Bjelovar 2007.	2
S domjenkom i skupština "Pajdaš"	3
U posjet reoler klubu Srbije	3

ZLOŽBE

15. izložba King klub Hrvatske Branjin Vrh	5
Hrvatske impresije s 15. jubilarne izložbe hrvatskog King klub	7
Prva europska izložba sisačkih prevrtača Njemačka Dachau	8
Bjelovar - XVI Državna izložba malih životinja	10
6. specijalika maltezera Branjin Vrh	12
Izložba u Belišću	13
2. Regionalna, 15 županijska 23. međugradska izložba malih životinja Ivanec	14
Napokon Izložba - Vinkovci	16
Udruga uzgajivača Moslavina Kutina	17
Europska izložba perikera, Njemačka, Schopfloch	18
Veličanstvena obljetnica	20
Udruga uzgajatelja malih životinja - Turopolje, izložba 2008.	25
Izostao Spektakl	26
Specijalke u Dabašu	28

AKTUALNO

Bantam klub Hrvatske	29
Hrvatski majstori uzgoja Bjelovar	29
Zimovka savila gnijezdo u domovini	31

GOLUBARSTVO

Četrdeset godina sa zagrebačkim prevrtičima	31
Engleski karijer "visoko plemstvo" među golubovima	32
Newcastle - virus	34
Norveški letač	35
Vukovarski kokošasti golub	36
Zadarski prevrtič	37

PERADARSTVO

O hrvatskoj patuljastoj kokoši	38
1. Europska izložba brahma i kokinkina Belgije	39
Promišljanje o hrvatskoj patuljastoj kokici	40

KUNIĆARSTVO

Pasmine kunića	42
----------------	----

PTIĆARSTVO

Crveni plodovi - carsko meso za papige	44
Uzgoj zimovki	45

U SPOMEN

OGLASI

Oglas	48
-------	----

Sjednica izvršnog odbora Hrvatskog saveza Bjelovar, 27. listopad 2007. god.

Sjednica izvršnog odbora Hrvatskog saveza, kako je to već uobičajeno, održana je pred početak izložbene sezone u Bjelovaru, u prostorima sajma «Gudovac». Prije samog početka sjednice nazočne članove izvršnog odbora pozdravio je predsjednik udruge domaćina gosp. Danijel Platiša te se nakon uvodnih riječi dobrodošlice prešlo na rad po dnevnom redu kojeg je predložio predsjednik Saveza gosp. Željko Šerepac.

Ad/1 Izvješće o pripremama za organizaciju državnih izložbi

Tijek priprema za 16. državnu izložbu obrazložio je predsjednik organizacijskog odbora Mile Raković i izvjestio nazočne da pripreme teku u redu, da je poslano 630 prijavnica, da su pozvani i gosti iz inozemstva, a da su organizirane i preskonferencije kako bi se šira javnost informirala o našoj najvećoj manifestaciji.

Nakon kraće diskusije u koju su se uključili Branko Lončar, Većeslav Vostrel, Josip Šimunović, Bojan Zvošec i Julijo Toplak donose se zaključci da će se eventualno sudjelovanje stranih izlagača odvojeno ocjenjivati, a da će domaćin organizirati kontrolu zdravstvenih svjedodžbi koju svi izlagači moraju imati. Što se tiče izlaganje hrvatskih pasmina koje su u fazi priznavanja ono je moguće u skladu s pravilnikom odbora i toga se svi moraju pridržavati o čemu će odbor voditi računa.

Izvješće o pripremama

za državnu izložbu mладог узгоја u Vukovaru podnio je V. Pavin i izvjestio da su pripreme u završnoj fazi te opravdao izostanak Z. Mengesa zbog bolesti.

Ad/2 Odlazak delegacije Hrvatskog saveza na proslavu 125. obljetnice Madarskog saveza i na europsku izložbu sisackih prevratača u Njemačku. Nakon kraće diskusije donosi se jednoglasno zaključak da delegaciju čine predsjednik Saveza Željko Šerepac, tajnik Vladimir Pavin i blagajnik Josip Šimunović koji će ujedno i voziti životinje na izložbu, a delegaciju u Njemačku činiti će predsjednik i tajnik te koordinator odbora za golubarstvo odbora za hrvatske pasmine Julijo Toplak, ali pod uvjetom da naši izlagači izlažu golubove.

Ad/3 izvješće o pripremama skupštine Europskog saveza u Puli podnio je tajnik V. Pavin i izvjestio izvršni odbor da su ugovoreni svi potrebni kapaciteti s «Arenaturistom» u hotelu Histria i da su svi uvjeti objavljeni na Internet stranicama Europskog saveza te se očekuje oko 130 delegata iz 26 europskih zemalja.

Ad/4 Izvješće o pripremama za izložbenu sezonu i uvjeta nabavke prstenja za 2009. god. podnio je tajnik i izvjestio da su osigurane ocjenske kartice i zapisnici te zbog povećanja cijene tiskanja predložio povećanje cijena istih. Također je izvjestio o novom prstenju koje će od sada imati osim dosadašnjih oznaka i

«logo» Europskog saveza što također povećava cijenu proizvođača.

Nakon diskusije u koju su se uključili Krešimir Safundžić, Bojan Zvošec, Vladimir Pavin, Željko Šerepac, kao i većine nazočnih, a imajući u vidu interes i naših članica i osiguranje funkciranja Hrvatskog saveza, iskristalizirali su se zaključci da:

-cijene Ocjenskih kartica i Rodovnica, bez obzira na povećanje cijena proizvođača ostaju iste, dakle 0,5 kn ocjenske kartice, a 1,0 kn rodovnica, a sudački zapisnici 1,0 kn, dok se za novo prstenje s logom Europskog saveza utvrđuje nova cijena od 2,5 kn/kom tako da obvezu financiranja Hrvatskog saveza ne snose samo Udruge, nego svi uzgajatelji kroz nabavku prstenja za vlastiti uzgoj.

Ad/5 Blagajničko izvješće podnio je blagajnik Josip Šimunović i izvjestio izvršni odbor da Hrvatski savez trenutno raspolaže s 45 422 kn, i da je podmirio sve dospjele obveze, ali nas čekaju izdaci i za prstenje kao i za tiskanje biltena stoga apelira na članice da uredno podmiruju svoje obveze.

Poslije sjednice domaćin je organizirao ručak za članove izvršnog odbora i goste.

Vladimir Pavin

S domjenkom i skupština «Pajdaša»

Članovi "Pajdaša" na domjenku

Prigodnim novogodišnjim domjenkom koji je ujedno iskorišten za održavanje godišnje skupštine članovi «Pajdaša» iz Delnica obilježili su još jednu za društvo po rezultatima i aktivnosti značajnu godinu. Predsjednik dr. Janko Stipaničić je naveo nekoliko sadržajnih aktivnosti koje je klub imao u prošloj godini. Na prvo mjesto je stavio održavanje društvene izložbe koja je po prvi puta organizirana na otvorenom prostoru u Gradskom parku. U Delnicama. Izložba je zabilježena po uspješnoj organizaciji, posjećenosti, broju izloženih životinja i po prodajnoj tomboli od koje su sredstva bila namijenjena za kupnju novih vrsta životinja. Izložba je potvrdila našu želju – rekao je dr. Stipaničić – da je značajno njen

održavanje u ljetnim mjesecima. Društvo je u prošloj godini održalo druženje članova u prostoru izletišta Zeleni vir u Skradu, a kojem su nazočili prijatelji društva iz Ivance, Čepina, Kranja, Oglulina i Rijeke te članovi Izvršnog odbora Hrvatskog saveza koji su u Delnicama po prvi puta održali svoj sastanak. Njihov sastanak u Delnicama i boravak među našim članovima u Zelenom viru smatramo velikim priznanjem našem društvu i članovima Pajdaša za dosadašnji i budući rad. Zatim je predsjednik dr. Stipaničić rekao da su članovi Pajdaša masovno posjetili državne izložbe malih životinja u siječnju u Virovitici te u prosincu u Bjelovaru gdje su izlagali svoje životinje, a pojedini članovi su prodali i kupili dio malih

životinja. Svoju aktivnost u 2007. god. u kojoj su redovito održavali sjednice izvršnog odbora Pajdaš je krajem prosinca završio tradicionalnim izletom u Budimpeštu i posjeti državno izložbi malih životinja u Dabasu povodom 125 godišnjice Mađarskog saveza. Pajdaš je u prošloj godini učlanio nekoliko novih članova, nabavilo se cijepivo za kuniće i perad, a da je bilo više sredstava kupilo bi se i još novih vrsta životinja. Potom je predsjednik zahvalio svim članovima na potpori u radu i poželio im Sretnu i uspješnu 2008. godinu. Tajnik društva ing. Milorad Radovanović se zahvalio na odzivu na novogodišnje druženje i predložio, a što je i usvojeno, da ovo okupljanje bude i mogućnost održavanja godišnje skupštine te da se izborna skupština društva održi krajem 2008. godine što je i prihvaćeno. Tajnik društva dao je izvešće s nedavno održane posjete izložbe u Mađarskoj i poželio svim članovima Sretnu 2008. godinu. Nakon što su prošle godine dobili društvenu zastavu na novogodišnjem domjenku po prvi puta je članica društva Vlasta Bičak pustila s magnetofona pjesmu nove Pajdaševe himne što je s pljeskom pozdravljeno.

Danijel Lončar

U POSJETI ROLER KLUBU SRBIJE

27.10. 2007. u 2 sata ujutro krećemo iz Varaždina Miroslav Bunić i ja, Mario Filipović kao predstavnici Roler Kluba Hrvatske.

Cilj puta je Novi Sad te prvenstvo

Roler Kluba Srbije u jatnom letu Birmingham rollera. Cijelim putem nas prati užasna magla koja budi u nama strah o samom održavanju takmičenja. Oko 8 sati dolazimo u grad na Dunavu, Novi

Sad.

Lijepo nas prima naš domaćin Čedomir Luburić inače tajnik RKS, višegodišnji prvak kluba te odličan 8 na svjetskom kupu 2007. godine. Uz njega još i

Miroslav Bunić, Čedomir Luburić i Mario Filipović

Ferid Čatak, Miroslav Bunić, Čedomir Luburić i Mario Filipović

Vukašin Pejićić predsjednik RKS i osnivač te prvi koji je na prostoru bivše Jugoslavije prije dvadesetak godina počeo raditi sa Birmingениma i forsirao rad sa svim pasminama prevrtača u pogledu njihovih sportskih osobina. Tu nas dočekuje još jedna veličina iz samog svjetskog vrha Birmingham rollera i sudac na ovome takmičenju, a to je Ferid Čatak iz Danske. Višestruki prvak Danske, viceprvak svijeta 2002. godine te prvak svijeta 2006. godine u jatnom letu BR. Čestita nam na osnivanju RKH, inače jedan vrhunski golubar i čovjek koji je uporno odgovarao i topolo dijelio savjete na stotinu

pitanja koje mu postavljamo. Vrijeme u razgovoru brzo prolazi skupljaju se golubari iz raznih krajeva da bi uživali u vratolomima nebeskih vragolana ,ali magla ne da. Dunav je blizu i tako je gusta i teška. Svi gledamo u nebo i međusobno se pogledavajući slijedeći ramanima ,pa valjda će se dići (mislimo na maglu) i smijemo se. U međuvremenu ja odlazim do golubarnika Čede Luburića. Lijep objekt besprijekorno čist i uređan u njemu oko 150 vrhunskih Birmingena koji potječu direktno od Ferida Čataka i najjačih Engleskih linija. Matično jato je odvojeno u 2

boksa mužjaci i ženke te letači koji se nalaze u tri boksa. U svakome po 20 golubova koji su spremni svaki čas da pokažu sve što znaju.

Magla se diže svjetski prvak ,danas sudac ispunjava takmičarski karton i uzima štopericu . Čeda pušta prvo jato , golubovi uzljeću ,adrenalin je na visini očekuje nas napetih 20 min. koliko traje suđenje .Golubovi prekrasno rade dižu se na nekim stotinjak metara i tu nastupa ono najljepše. Zajednički ili skupni rol , više golubova istovremeno zarola što je i odlika i način ocjenjivanja što više golubova istovremeno u rolu i minimum 5 m. Ovi golubovi imaju dubinu po mojoj ocjeni 10 do 20 m.

vrhunsku brzinu rola a par puta su bili gotovo svi u rolu. Nakon 20.min. zaustavlja se štoperica i prelazi se na zbrajanje bodova i završnu riječ suca te izbor najboljeg goluba u jatu.

Po završetku krećemo kod gospodina Vukašina Pejićića koji posjeduje jato potomaka direktno od Hajnea Bikera iz Nizozemske višestrukog prvaka Svjetskog kupa. Mlado jato pa golubovi nisu toliko ujednačeni ,ali jako aktivni, vidi se kvaliteta i porijeklo. Vraćamo se kod Čede i on pušta još svoja dva jata mladih golubova. Ne toliko ujednačeni kao staro jato ,ali sa jedinkama koje imaju strašne rolove čemu se začudio i sam svjetski prvak Ferid te priznao da takvu brzinu rotacije još nije bio.

Već je kasno popodne, uz golubarenje vrijeme brzo prolazi te je došao trenutak našeg povratka.Opraštamo se sa dobrom prijateljima ,dobivamo na poklon par golubova i kupujemo jedan par da pojača naša matična jata kod kuće.

Odlazimo i sve ih pozivamo da se

dogodine vidimo na prvom prvenstvu RKH.

Ovim putem se još jednom zahvaljujem RKS te Feridu Čataku na bezbroj prijateljskih savjeta, pomoći i riječima podrške za osnivanje RKH i uzgoj najbolje i najrasprostranjenije pasmine prevrata na svijetu BIRMINGHAM ROLLER.

MARIO FILIPOVIĆ

IZLOŽBE

15. izložba King kluba Hrvatske Branjin Vrh, 30. 11. – 02. 12. 2007. god.

Slavko Kalamiza, dr. Karl Heinz Swoboda i Josip Šimunović

Organizaciju 15. izložbe King-kluba Hrvatske prihvatala je po drugi puta Udruga uzgajatelja malih životinja Baranja iz Belog Manastira. Okupljanje svih članova počelo je već u četvrtak gdje nas je srdačno dočekao domaćin s večerom. Svi koji su prvi puta posjetili Baranju bili su iznenađeni gostoljubivošću domaćina. Jednom rječu morali ste samo doći, a za sve ostalo

pobrinuo se domaćin.

Ovo je bila do sada najveća izložba jer je sudjelovalo 34 uzgajatelja sa ukupno 467 eksponata. Kvaliteta grla raste iz godinu u godinu pa je ova izložba do sada najkvalitetnija. Trend dolaska stranih sudaca na king-izložbe napisano je pravilo, a i želja svih članova kluba i ove godine je dovela gospodina Dr. K. H. Swobodu iz Njemačke. Zbog

ljubavi i želje da vidi taj dio Hrvatske, a i da nam pomogne sa svojim savjetima gosp. Swoboda morao je prijeći 2 300 kilometara. Iznenaden prijemom i gostoljubivošću zahvaljuje se svim članovima i želja mu je da nas posjeti sljedeće godine, ali ne kao sudac, nego kao prijatelj.

Na izložbi se sudilo američkim načinom suđenja to jest eliminacijom (ispadanje). Sistemom eliminacije dobili smo sljedeće šampione i poredak za Grand Championa:

Redoslijed mužjaka:

Kovani mladi K 278 – Slavko Kalamiza - Grand Champion
Crni stari K 29 – Josip Šimunović
Crveni dominant stari K 209 – Slavko Kalamiza

Bijeli stari K 128 – Milivoj Vit Andaluz K 3 – Josip Šimunović
A.O.C. stari H 169 – Julijo Toplak
A.O.C. mladi K 124 – Robert Košak

Plavi stari K 7 – Josip Šimunović
Indigo mladi K 1 – Josip Šimunović

Dodjela nagrada

Članovi King kluba na domjenku

Crni mladi K 102 - Robert Košak
Grizli mladi K 129 – Robert
Košak

Bijeli mladi K 800 - Adam Sović
Kovani mladi K 767 - Ivica Benke
Plavi mladi K 51 – Josip
Šimunović
Srebrni mladi H 814 - Julijo
Toplak

Redoslijed ženki:

Crna mlada K 20 – Josip
Šimunović – najljepša ženka

Zbrojem tih ocjena dobili smo tri
najbolje kolekcije.

Redoslijed je slijedeći.

1. Josip Šimunović crna -
kolekcija 576 bodova
2. Vladimir Hegedušić -
kovana kolekcija 573
boda
3. Josip Šimunović – bijela
kolekcija 573 boda

Vlasnik pobjedničke kolekcije
Josip Šimunović osvojio je titulu

Plava stara K 59 – Josip
Šimunović
Bijela mlada K 29 – Josip
Šimunović
Bijela stara K 36 – Josip
Šimunović
Kovana stara K 103 - Slavko
Kalamiza

King plavi 0-1

King grizli 1-0

King crni 0-1

Crna stara K 213 – Vladimir Hegedušić
 Kovana mlada C 526 - Vladimir Hegedušić
 Crno špricana D 111 - Slavko Kalamiza
 Plava mlada K 780 Ivica Benke
 Crno špricana C 519 – Vladimir Hegedušić
 Andaluz mlada K 114 – Robert Košak
 Grizli K 213 - Slavko Kalamiza
 A.O.C. stara K 376 - Roberto Basiaco
 Crveno kovana K 224 Slavko Kalamoza
 Dominant crvena M 39 - Slavko Nikolić

Srebrna K 229 – Slavko Kalamiza

GRAND CHAMPION je kovani mladi mužjak uzgajatelja Slavka Kalamize. Njaljepša ženka je crna mlada ženka Josipa Šimunovića. Na izložbi je bilo prijavljeno 20 kolekcija sa po 6 golubpova plus jedan rezerva. Kod eliminacije svaki golub je dobio i očjenu. Zbrojem tih ocjena dobili smo tri najbolje kolekcije.
 Redoslijed je slijedeći.

1. Josip Šimunović crna - kolekcija 576 bodova
2. Vladimir Hegedušić - kovana kolekcija 573 boda

3. Josip Šimunović – bijela kolekcija 573 boda

Vlasnik pobjedničke kolekcije Josip Šimunović osvojio je titulu «Majstor uzgoja» za 2007. godinu.

King – klub se ovim putem zahvaljuje domaćinu na uloženom trudu kako bi ova izložba uspjela. Nadamo se da su svi izlagaci zadovoljni gostoprimstvom te se nadamo da ćemo im to jednom moći uvratiti.

Robert Košak

Hrvatske impresije s 15. jubilarne izložbe hrvatskog King kluba

Optimizam i životna radost hrvatska su svakodnevница. Strašan rat s početka devedesetih godina ljudi sve više potiskuju iz glave, iako svaka regija ima svoju priču. Gledati prema budućnosti, steći hrabrost za život, širiti radost oko sebe i istodobno primati – tako su vjerojatno u veljači 1991. godine razmišljali ljudi oko Josipa Šimunovića, kada su se sastali u Donjem Miholjcu, neposredno uz mađarsku granicu, južno od Pećuha, kako bi utemeljili Hrvatski king klub. Hrabrost za život i životna radost kao optimizam odavno se nalaze na prvom mjestu i određuju vizije budućnosti cijelog jedenog naroda.

Usred toga našli su se i hrvatski uzgajatelji golubova kingova, koji su nas pozvali u Branjin Vrh na svoju 15. jubilarnu izložbu.

Nemali broj od 476 golubova

gingova Hrvati su donijeli na jubilarnu izložbu. Ne samo količina, nego ponajprije kvaliteta, zahtijevala je od ocjenjivača dr. Svobode (prema američkom sustavu ocjenjivanja) najveću koncentraciju i stručnost. Kolekcije bijelih, plavih, crnih primjeraka, ali i pojedinačnih šarenih, dominantno crvenih te A.O.C., bile su vrlo uvjerljive. Poznavatelje scene nije čudilo što su uzgajatelji mladog Hrvatskog king kluba postigli odlične rezultate na međunarodnim izložbama. Uzgajatelji poput Šimunovića, Košaka, hegedušića, kalamize ili Toplaka i drugih imali su zapažene uspjehe na europskoj izložbi i međunarodnoj izložbi kingova u Mađarskoj. Uvjeren sam da se ni ubuduće neće morati skrivati.

Šimunović i Kalamiza dali su ton cijelom događaju. Šimunović je predstavio najbolju

crnu mladu damu (crnu), a Kalamiza je bio vrlo uvjerljiv s najboljim 1:0. na kraju je taj plavo kovani bio i proglašen velikim šampionom.

Spomenimo i odličan dojam koju je ostavila kolekcija crne boje. Košak, Šimunović i Hegedušić predstavili su najbolje crne vrhunske životinje.

Raduje spoznaja što su, ne samo geografska blizina mađarske, nego i bliska prijateljstva uzgajatelja pridonijeli visokoj kvaliteti golubova.

I na posebnoj izložbi maltezera imalo se što vidjeti. Branjin Vrh bio je vrijedan putovanja, bez golubova ne bi se mogla osvježiti stara prijateljstva uzgajatelja niti stvarati nova.

Dr. Karl Heinz Swoboda

Prva europska izložba sisačkih prevrtača Njemačka, Dachau, 5. – 6. siječnja 2008. god.

Najuspješniji izlagači u Dachau

U okviru 18. internacionalne izložbe u njemačkom Dachau, održala se je i 1. europska izložba sisačkih prevrtača. To je, u povijesti uopće, prvi puta da se održava europska izložba jedne hrvatske pasmine golubova. Sigurno da možemo i trebamo biti ponosni na tu činjenicu. Naime organizator i inicijator izložbe je Specijalni klub uzgajatelja sisačkih prevrtača iz Njemačke i Klub uzgajatelja golubova iz Dachaua, koji godinama organizira specijalne izložbe golubova letača i prevrtača iz jugoistočne Europe. Obzirom da smo dobili i službeni poziv organizatora gosp. Norberta Kuschmana da budemo gosti na izložbi kao predstavnici Hrvatskog saveza, naravno da to nismo smjeli propustiti i tako smo ja i predsjednik Željko Šerepac otputovali u Dachau i bili nazočni na otvaranju i zajedničkoj uzgajivačkoj večeri gdje smo izmjenili darove s domaćinom.

Na ovoj prvoj službenoj

europskoj izložbi, koja je kao takova i u kalendaru Europskog saveza i koji ju je i prihvatio i odobrio, bilo je izloženo 166 sisačkih prevrtača iz Njemačke, Austrije i Hrvatske. Golubovi su izloženi u svim priznatim bojama kao jednobojni u bijeloj, crnoj, plavoj, crvenoj i žutoj boji, te crnosrcasti, crvenosrcasti, žutosrcasti, plavosrcasti,

smeđesrcasti, srebrnosrcasti, ali i u novim zasada u A.O.C. klasi koja je u fazi priznavanja kao: jednobojni – blijedoplavi, plavokovani, blijedožuti, blijedocrveni i srebrni, te crnošpricani, crvenošpricani i žutošpricani i bjelošpicasti u crvenoj i srebrnoj boji. Impozantna je to brojka boja koju na žalost ne možemo vidjeti niti na našim najvećim izložbama. Ali ovo neka bude poticaj i našim uzgajateljima sisačkih prevrtača, pasmine koja je, slobodno možemo kazati, «hit golub» u Njemačkoj. Zašto to ne bi bio i u svojoj Domovini ? Golubove su ocjenjivali suci specijalisti: Ivica Kihalić iz Hrvatske i Franz Heiss iz Njemačke, pod rukovodstvom našeg starog znanca i prijatelja, uzgajatelja sisačkih prevrtača, rukovoditelja ocjenjivanja gosp., Hans Joakima Schwarz-a, prvog suca specijalista za sisačke prevrtače u Njemačkoj.

Titule europskih šampiona na ovoj prvoj europskoj izložbi su osvojili : Petar Jekić sa

Silvia Eisfelder, Ivica Kihalić i Petar Jekić

jednobojnim crnim i crnosrastim golubom, Ivica Rakarić sa plavosrastim i Ulrich Grüninger sa plavim jednobojnim. Čestitamo pobjednicima. Naravno da je bilo i velik broj počasnih nagrada koje su u svim kategorijama dobili najbolje ocjenjeni golubovi koje također stimuliraju izlagače i potiču na uzgoj i izlaganje svojih golubova. I na kraju, zašto se sljedeća europska izložba sisačkih prevrtića ne bi održala u Hrvatskoj, na primjer u Sisku ? Siguran sam da bi takav prijedlog naišao na odobravanje i podršku uzgajatelja iz inozemstva.

Vladimir Pavin

Uzgajivač sisačkih prevrtića sa trubom

Jato crnih sisačkih prevrtića

Europski šampion plavo srasti

Sisački prevrtac crveno srasti

Europski šampion crno srasti

Bjelovar – XVI. Državna izložba malih životinja

09/12/2007 09:48

Ispred izložbenih hala sajma u Gudovcu

Počeci uzgoja čistokrvnih životinja u Bjelovaru su zabilježeni prvi puta 1952. godine, u okviru nekadašnje zadruge, koja je te iste godine održala prvu trodnevnu izložbu malih životinja, gdje je u 127 izložbenih kaveza izloženo 262 primjerka čistokrvnih malih životinja. 1975. godine, zadruga je pretvorena u Društvo „Mali odgajivač“, a da bi u slobodnoj Republici Hrvatskoj promjenila naziv u Udrugu za uzgoj malih životinja „Mali uzgajatelj“ Bjelovar.

Slobodno možemo reći da je naša Udruga jedna od najstarijih i najaktivnijih na području Hrvatske, što dokazuje i broj održanih nekada Republičkih izložbi (Đurđevac), te u novijoj povijesti IV. (1996.), VIII. (2000.), XIV. (2006.) i XVI. (2007.) Državne izložbe malih životinja.

Ove godine je održana XVI. Državna izložba malih životinja, u čast svih preminulih članova

naše Udruge, prisjetivši se Milana Odorčića uzgajatelja V. Engleskih gušana, Mate Kolesarića uzgajatelja Belgijskih orijaša, te posebno Zlatka Mihalića kojega je vjerujemo poznavao svaki uzgajivač malih životinja, te koji je bio među prvima članovima naše bjelovarske Udruge. Svima njima posebna čast i hvala!

XVI Državna izložba održana je od 7. do 9. prosinca 2007. godine, na sajamском prostoru u Gudovcu pored Bjelovara. U organizaciji Udruge „Mali uzgajatelj“ Bjelovar, i Hrvatskog saveza udruga uzgajatelja malih životinja, pod pokroviteljstvom Bjelovarsko bilogorske županije, Grada Bjelovara, Bjelovarskog Sajma te Bjelovarsko bilogorskog radija. Također se zahvaljujemo udrugama: „Golub“ iz Virovitice, „Ždral“ iz Daruvara i „Križevci 1976.“ Iz Križevaca, na posuđenim kavezima i opremi, bez čega bi održavanje ove izložbe bilo neizvedivo.

Izloženo je ukupno 2869 malih

životinja, i to najviše golubova 1785 primjeraka, 431 primjerak peradi, 358 kunića, te 235 primjeraka raznih ptica. Sve životinje su izložili 342 izlagачa iz cijele Hrvatske te nešto izlagača iz Srbije.

Kao organizatori zadovoljni smo brojem izloženih životinja, posebice brojem izložene peradi i kunića, čiji je broj na ovoj našoj Državnoj izložbi znatno povećan u odnosu na prethodne Državne izložbe u Hrvatskoj.

Sve životinje su imale jednake uvijete pri izlaganju. Svi kavezni bili složeni u jednoj etaži, na stalcima, što je posebno važno kod ocjenjivanja životinja, te kasnije kod posjete.

U petak 7. 12. održano je suđenje životinja, koje su ocijenila 47 sudaca, delegiranih od strane Hrvatskog saveza. Rukovodilac suđenja je bio Većeslav Vostrel, a rukovoditelj ocjenjivanja golubova je bio Vladimir Pavin,

Japanska svilena kokoš 0-1

Posavska kukmasta kokoš 1-0

Izložba ptica

Hala s kunićima

Crne brame na izložbi

Hala s peradi

ptica Vladimir Kralj, kunića Zvonimir Kalabek i peradi Večeslav Vostrel.

Dodjeljeno je sveukupno 197 titula šampiona, i to kod golubova 119, kod kunića 29, kod peradi 30 i kod ptica 19 šampionskih titula. Izložen je velik broj domaćih pasmina životinja i to kod golubova: Vukovarski kokošasti 4 primejrka, Međimurska lastavica 19 primjeraka, Slavinski gaćan 16 primjeraka, Dalmatinska zimovka 117 primjeraka, Sisački prevrtač 132 primjerka, Zagrebački prevrtač 113 primjeraka, Brodski prevrtač 23 primjerka, Slavonski prevrtač 34 primjerka, te Zadarski roler 50 primjeraka, gdje je ova pasmina i priznata od strane Hrvatskog

saveza.

Domaćih pasmina kunića izloženo je: Hrvatski veliki bijelo opaljeni 32 primejrka, Hrvatski veliki crveno opaljeni 2 primejrka, Hrvatski veliki crno opaljeni 8 primjeraka. Kod peradi je izloženo: Hrvatica 31 primjerak, Posavska kukmasta kokoš 31 primjerak, Dalmatinska kokoš 2 primjerka, te po prvi puta Hrvatska patuljatsta kokoš sa 8 primjeraka.

Hrvatskim majstorom uzgoja kod golubova proglašeni su: Ivan Bogi – Francuski monden 379 bodova, Milan Mišir – Listonoša 380 bodova, Adam Sović – Njemački šraser 381 bod, Mario Hozlinger – Florentiner 382 bodova, Stevo Martinuš – King 378

bodova, Robert Tomljenović – Pomeranski gušan 383 boda, Ivica Marošević – Veliki engleski gušan 382 boda, Boris Švitek – Dalmatinska zimovka 382 boda, Vlatko Fijala – Periker 381 bod, Robert Mitrović – Paunaš 378 bodova, Marko Kutlić – Bački prevrtač 382 boda, Mihael Pavišić – Zagrebački prevrtač 383 boda, Ilijan Gašparović – Obrnutokrilni gušan 380 bodova, Renato Fekete – Engleski monden 379 bodova, ovim putem se ispričavamo uzgajateljima koji nisu bili navedeni u katalogu kao majstori uzgoja, a tu titulu s pravom nose, a to su: Željko Šoštar – Mađarski divovski golub 378 bodova, Božo Hozlinger – Maltezer 376 bodova, Ivica Radošević –

Sisački prevrtač 375 bodova. Kod peradi majstorom uzgoja proglašeni su: Đuro Golubić – Hrvatica 378 bodova, Miroslav Radović – Brahma 378 bodova, Franjo Vukić – Sebright 380 bodova i Luka Zadravec – Patuljasta patka 379 bodova. Kod kunića Hrvatskim majstором uzgoja proglašeni su: Drago Šoštarić – Belgijski orijaš – 384 bodova, Miro Benci – Ovnoliki 389,5 bodova, Darko Vujičić – Velika činčila 378 bodova, Teo Novosel – Hrvatski veliki bijelo opaljeni kunić 381 bod, Željko Glagolić – Bečki plavi kunić 380 bodova, Branko

Lončar – Orijaš šarac 374,5 bodova.

Kod pticu titula Hrvatskog majstora uzgoja ponio je Vladimir Ištanović – Kanarinac 377 bodova. Čestitke svima!

Izložba je svečano otvorena u petak 7. 12. u 12 sati, a izložbu je otvorio Bjelovarsko bilogorski dožupan gosp. Karakaš. Na otvorenju se okupio i velik broj gospodarstvenika koji su dali sponzorstva za održavanje izložbe.

Na nedjeljnju sajmu okupio se velik broj prodavača i kupaca, koji su se raspodjelili po prostranom sajamskom prsotoru,

a mnogi su i prodali životinje koje su donjeli. Bilo je posjetitelji i iz susjednih zemalja BiH, Slovenije, Srbije i Mađarske.

Uvidjeli smo neke propsute u organizaciji same izložbe, ali svi oni koji su ikada radili Državnu izložbu znaju koliko je to posao, te se nadamo da će svi koji su imali zamjeraka ovu ispriku prihvati. A mi ćemo nastojiti te greške ispraviti i iz godine u godinu biti što bolje organizirani. Također Vas sve pozivamo da svojom nazočnošću uveličati i naše naredne izložbe!

Dražen Bičić

6. SPECIJALKA MALTEZERA Branjin Vrh, 1. i 2. prosinca 2007. god.

Crveni maltezeri Stipe Kollera

Šesta specijalka maltezera, te posebne i za uzgoj vrlo zahtjevne pasmine golubova, ove sezone održana je u Branjinom Vruhu istovremeno s održavanjem specijalke kingova. Izložba je održana 1 i 2. prosinca, a kako pozvani sudac specijalista iz Mađarske gosp. Čak Mihalj nije

mogao doći na ocjenjivanje, nije mi preostalo ništa do, da na insistiranje domaćina i organizatora sam odem na ocjenjivanje. Naravno da je za mene ocjenjivanje maltezera pravi izazov, posebno kada se radi o specijalkama na kojima izlažu vodeći uzgajatelji ove pasmine u

državi. Izloženo je bilo 86 primjeraka u bijeloj, crnoj, plavoj, crvenoj, crveno špricanoj, plavo kovanoj, tamno kovanoj, čokoladnoj, smeđoj, srebrnoj, žutoj boji i u A.O.C kategoriji.

Jedanaest golubova je ocjenjeno ocjenom 96, a jedan golub, pobjednik specijalke s 97 bodova. Izvrsne golubove ocjenjene odličnom ocjenom (96 bodova) i titulom šampiona imali su.

1. Stipa Koller - bijela mlada ženka – 97 bodova – pobjednik specijalke Grand Champion
2. Božo Hozlinger- crveni mladi mužjak – 96 bodova drugo mjesto
3. Božo Hozlinger – plavo kovani mladi mužjak 96. bodova treće mjesto

Šampionsku titulu osvojio je i odličan mladi mužjak uzgajatelja Ivana Jasnića u kategoriji A.O.C., a koji je izložio još četiri goluba u četiri boje koji su svi bili ocjenjeni s visokih 95 bodova.

Duško Stojanovski šampionsku titulu osvaja s crnim mužjakom, a

Stipa Koller šampionsku titulu osvaja i sa žutom ženkou.

Svih šest šampiona su ušli u finale i metodom direktne usporedbe i eliminacije izabran je pobjednik izložbe, Grand Champion, mlada bijela, vrhunska ženka Stipe Kolera

Izuzetna kvaliteta, posebno mlađih golubova, sigurno ohrabruje i vjerujem da će biti izazov za one uzgajatelje koji ove godine nisu sudjelovali na ovoj prestižnoj izložbi. Čestitke izlagачima i organizatoru.

Vladimir Pavin

Pobjednik specijalke izlagača Stipe Kollera

Plavo kovani maltezer - šampion
Bože Hozlingera

Grand Champion

A.O.C. maltezer šampion izlagača
Ivana Jasnića

Izložba u Belišću

Rad sudaca u Belišću

3. i 4. 11.2007. Belišćansko društvo za uzgoj i zaštitu malih životinja, održalo je 9. međugradsku izložbu malih životinja. Bilo je izloženo 225 komada golubova 44 komada peradi , 29 komada kunića i 16 komada ptica. Suđenje je obavila ekipa iz Virovitice u sastavu Vostrel Večeslav , Ištanović Vladimir , Željko Šerepac sudci za golubove. Nenad Filjak sudac za kuniće , Miroslav Radović sudac za perad i Zlatko Đukić sudac za ptice iz Osijeka.

Proglašeno je trideset i pet

Njihovu pozornost privukli su paunaši

Slavonski bečani na izložbi

šampiona i to po rasama. Dinovski pismonoša Zlatko Čeh iz Branjinog Vrha, Slavonski gaćan, Stjepan Borić iz Bistrinaca, Hanjc Zvonko iz Vinogradaca, Javorček Ivica iz

Našica, Podnar Dražen iz Belišća, King, Šimunović Josip iz Dolnjeg Miholjca, Palagy Ana iz Belog Manastira, Jelić Stipo iz Luča, Engleska mondena, Fekete Dorotela iz Belog Manastira,

Florentiner, Obradović Đuro iz Osijeka, Veliki engleski gušan, Slaviček Zvonko iz Popovca, Paunaš, Željko Šerepac iz Virovitice, Špoljarić Božidar iz Belišća, Robert Mitrović iz Đakovačke Satnice, Kineski golub Slavko Golić iz Belišća, Beogradski visokoletač, Šipoš Danijel iz Čepina, Birmagenski prevrtač, Damir Šerek iz Belišća, Standard listonoša, Hatvalić Damir iz Svetog Đurđa, Hanjc Zvonko iz Vinogradaca, Antolović Dragan iz Belišća, Njemački izložbeni, Radović Ivica iz Veliškovaca. Šampioni kod peradi su: Hrvatica, Podnar Dražen iz Belišća, Šabo, Zvonko Sušenka iz Čepina, Kokinkina, Rade Kapetanović iz Belišća. Šampioni kod kunića su: Orijaš, Kovač Toni iz Osijeka, Ovnoliki orijsaš, Pete Franjo iz Korođa, Novozelandski bijeli, Josipović Zoran iz Tenje, Novozelandski crveni, Bernd Haujok iz Vladislavaca. Šampioni kod ptica su. Dijamantni golubić, Josip Sporiš iz Belišća, Nubijska grlica, Josip Sporiš iz Belišća.

Izložba je protekla u najboljem redu s nadom da se dogodine nađemo u još većem broju izlagачa i kvalitetnijim eksponatima.

Dražen Podnar

2. REGIONALNA, 15. ŽUPANIJSKA I 23. MEĐUGRADSKA IZLOŽBA MALIH ŽIVOTINJA

PRIKAZ U SLICI I RIJEČI Ivanec, 5. i 6. siječnja 2008. godine

**ATRAKTIVNE I DRUŽELJUBIVE ŽIVOTINJE DOČEKALE
ZNATIŽELJNE POSJETITELJE**

Ponovo i ove godine, već tradicionalno u isto vrijeme, na istom mjestu, izložba malih životinja u gradu hrvatskih vitezova ivanovaca u gradu Ivanec podno planine Ivančice,

koji se ponosi kulturnom baštinom, tradicijom i drugim svojim vrednotama. Tu je nedavno obilježena i 125. obljetnica ruderstva u Ivanecu, te obnovljen stari mlin na potoku

Bistrici u Prigorcu. Takvih mljnova na tom potoku nekada je bilo 18, sve do ušća u rijeku Bednju. Da dalje ne nabrajamo, osvrnut ćemo se na izložbu malih životinja, koja je tradicionalno

Etno prikaz "ivonjskog rudara"

Sudac Z. Kalabek ocjenjuje Ovnolikog kunića

prva u nizu događanja svake godine u našem gradu u holu Srednje škole.

Ovaj put je, 5. i 6. siječnja, na izložbi sudjelovalo 56 izlagača iz: Krapinsko zagorske, Međimurske i Varaždinske županije s 465 izložaka. Izložba je bila više nego uspješna, u dva dana razgledalo ju je više od 2000 posjetitelja.

Imali su prilike vidjeti 231 goluba, 82. egzotične ptice, 68 kom. peradi, te osim njih 84 kunića. Osobito zadovoljstvo nisu krili izlagaci jer su osvojili čak 68 šampionskih naslova i 8 posebnih nagrada društva. Među atrakcijama najviše pažnje privlačili su kraljevski pitoni, paličnjaci, iguana, američki tvor i zmija šrenki iz ZOO centra Ivica Kralja iz Ivanovca, te azijski majmun makaki iz privatnog ZOO vrta Miljenka Bašeka. Djeci

Djeca su imala prigode vidjeti kunića iz blizine te ga podragati

su naročito zanimljivi bili zamorčići, patuljasti kunići, papige tigrice i nimfe. Na odjelu ptica posjetitelji su prvi put mogli uživati i u pjevu rižarica, dijamantnih golubića i japanskih galebića, simpatije publike pobratio je melanin zeleni kanarinac koji je imao raskošan desetominutni solo nastup. Veselo je bilo i na odjelu peradi, gdje su se u gromoglasnom kukurikanju nadmetali pijetlovi goleminih brahmi, australorpa i drugih pasmina. U isto vrijeme dok su ptice pjevale a pijetlovi kukurikali, na odjelu golubova čulo se gugutanje, a malo dalje kunići su poskakivali.

Vrijedno je spomena da su toj manifestaciji potporu pružili Turistička zajednica grada Ivance kao suorganizator, Poglavarstvo grada Ivance kao pokrovitelj, a među najjačim donatorima bili su: Zagrebačka banka – UniCredit Group iz Zagreba, Poglavarstvo Varaždinske županije, Društvo prijatelja glazbe i narodni običaja "Lompus" iz Radovana, ZOO Centar – Varaždin i Kartonaža – Ivanec.

Na trenutak osvijetljeno, ispaćeno i izmoreno lice rudara s ove slike, koja je podsjećala posjetitelje na dio ivanečke

prošlosti, odražava unutarnju njegovu potištenost.

S nostalgijom se prisjećamo čovjeka iz podzemlja Ivanečkih ugljenokopa, koji su nedavno proslavili 125. obljetnicu od osnivanja, teškoga i mukotrpнog rada tog siromaha koga po izlasku iz rudnika doma dočekuje raznolika živina: **golubi, tiči i zajci**, da ih nahrani. Sve je to morao raditi ivonjski **"rudar"** da bi prehranio svoju mnogočlanu zagorsku, siromašnu obitelj.

Među atrakcijama najviše pažnje privlačili su kraljevski pitoni, paličnjaci, iguana te azijski "makaki" majmun iz privatnog ZOO – vrta

Branko Lončar

Kraljevski piton oko vrata, ali za ove djevojke nema straha

NAPOKON IZLOŽBA
Nakon sedam godina u Vinkovcima je održana
5. Županijska izložba malih životinja
od 4. do 6. Siječnja 2008. god.

Zlatko Menges, Željko Ač i predstavnik domaćina

U prekrasnom izložbenom prostoru, predvorju Obrtničke škole u Vinkovcima, nakon sedam godina, održana je izložba malih životinja: golubova, kunića, peradi i ptica. Izložbu je razgledalo veliki broj posjetitelja, kako odraslih tako i djece. Održana je pod pokroviteljstvom

VUKOVARSKO-SRIJEMSKE ŽUPANIJE. Službeno je otvorena 4.siječnja 2008. god. u 18 sati od strane dogradonačelnika grada Vinkovaca, gosp. Željka Ilić. Na izložbi je prikazano 20. pasmina golubova sa ukupno 226 izloženih primjeraka: Rimski golub, Francuski mondon,

King, Vukovarski kokošasti golub, Pomeranski gušan, Engleski veliki gušan, Brnski gušan, Bernburški dobošar, Njemački dvočubasti dobošar, Indijaner, Budimpeštanski kratkokljuni golub, Dalmatinska zimovka, Kovrčavi golub, Paunaš, Birmingenski prevrtac, Turski prevrtac, Engleski tipler, Srpski visokoletač, Izložbeni pismonoša. Zatim 7 pasmina kunića sa 34 izložbena primjerka, 11 pasmina peradi sa 62 izložbena primjerka, i 5 pasmina ptica sa 30 izložbenih primjeraka. Ocjenjivanje su obavili suci Hrvatskog saveza udrug uzgajatelja malih životinja: Zlatko Menges, Željko Ač, Marinko Rajić, Kazimir Vujević, Darko Vujić, Zlatko Glavaš. Dodjelili su šampionske titule po pasminama, te moramo navesti da su svoj odgovoran posao odradili na primjerenoj razini i pokazali svoju stručnost i pravičnost. Naravno ovaj posao mogli su kvalitetno raditi, jer su imali odlične uvjete i atmosferu rada bez pritiska i uplitana sa strane, posebno ne organizatora.

Đuro Bertić

Pomeranski gušan

Budimpeštanski kratkokljuni

Njemački dvokapi bubnjar

Ptice na izložbi u Vinkovcima

Darko Vujičić, Kazimir Vujević i Zlatko Glavaš

Udruga uzgajivača Moslavina Kutina XVIII. MEĐUGRADSKA IZLOŽBA MALIH ŽIVOTINJA KUTINA 2008.

Izložba u Kutini

Udruga uzgajivača Moslavina Kutina održala je od 18.01.2008 do 20.01.2008 godine XVIII. Međugradsku izložbu malih životinja u Društvenom dom u Radičevoj ulici u Kutini. Organizacijski odbor u sastavu Mirko Letić predsjednik, Josip Borić dopredsjednik, Željko Marušić tajnik, Mario Rozman blagajnik kao i ostali članovi Miljenko Milešić, Zdenko Prohaska, Omer Sušić, Đorđe Radanović, Željko Plantosar, Josip Mihelčić, Stjepan Mesić, Dražen Mesić, Miroslav Božićek, Robert De Villa, Stjepan Vračan,

Zvonko Bingula, Veljko Radović, Dejan Marinković, Zdenko Lacković, Ljubinka Duvandžija kao i gospode Radović, Bingula, Sušić dali su si mnogo truda i slobodnog vremena da bih ova izložba što bolje uspjela.

Na izložbi je bilo izloženo 262 goluba u 18 rasa, 61 kunić u 9 rasa, 46 ptica u 7 rasa, i 16. kaveza peradi i pataka, od 48 izlagača iz Lipika, Siska, Pakraca, Novske, Daruvara, Duge Rese, Ozlja, Gline, Čame, Rajića, Garešnice, Popovače i Kutine.

Kvalitetu izložbenih eksponata

ocijenjivali su sudci delegirani od Saveza, a perad se ocijenjivala komisijski od društva, jer perad pretežno nije bila prstenovana. Na izložbi je podjeljeno 37 šampiona od dotičnih sudaca, a komisijski 3 volijere i jedan kunić.

Golubovi Šampioni:

1. King –bijeli –vl. Marija Radović
2. King-srebrni –vl. Zoran Rajčić
3. Slavonski gačan – vl. Nikola Vlahović
4. Poljski lux –vl. Dejan Marinković
5. Pomeranski gušan –vl. Francek Mudrinjak
6. Obrnuto krilni gušan –vl. Mijo Grgić
7. Engleski veliki gušan –bijeli –vl. Zlatko Ivančić
8. Engleski veliki gušan –crveni –vl. Slavko Mihalić
9. Engleski veliki gušan –crni –vl. Dražen Mesić
10. Norvič gušan-bijeli –vl. Miljenko Milešić
11. Patuljasti engleski gušan –bijeli –vl. Josip Borojević
12. Arapski bubenjar – vl. Nikola Vlahović
13. Moravski štraser – vl. Mirko Letić

Belgijski orijaš crni

14. Pismonoša-bijeli – vl. Miljenko Milešić
 15. Pismonoša-kovani – vl. Dejan Marinković
 16. Pismonoša-špricani – vl. Zdenko Lacković
 17. Kobuška ševa – vl. Viktor Cvitković
 18. Periker-bijeli - vl. Nikola Božiček
 19. Periker-žuti – vl. Stjepan Mesić
 20. Periker-špricani – vl. Stjepan Mesić
 21. Paunaš-crveni – vl. Stjepan Mesić
 22. Paunaš-crni – vl. Robert DE Villa
 23. Dalmatinska zimovka – vl. Zvonimir Bingula
 24. Moravski štraser – vl. Zvonimir Bingula
 25. Nubijska grlica - vl. Franjo Domović
- Kunići Šampioni :
1. Orijaš – vl. Zdravko Klanfar
 2. Orijaš – vl. Tea Plantosar

Belgijski orijaš bijeli

3. Velika činčila – vl. Ivan Lipovščak
 4. Novozelandski crveni – vl. Ivan Molnar
 5. Novozelandski bijeli – vl. Alen Miota
 6. Bečki plavi - vl. Željko Marušić
 7. Holandski kunić – vl. Željko Živica
- Ptice Šampioni:
1. Kanarinac – vl. Dejan Blažević
 2. Kanarinac – vl. Željko Varga
 3. Kozica – vl. Stanko Šubr
 4. Penanta – vl. Stanko Šubr
 5. Žako – vl. Ivan Herceg
- Perad – Nagrada organizatora
1. Amrok – vl. Željko Živica
 2. Australorp patuljasti – vl. Alen Miota
- Saska patka – vl. Josip Mihelčić
- Kunić – Nagrada organizatora
1. Patuljasti ovnoliki kunić – vl. Ljubinko Duvandžija
- Najbolji uzgajivač sa 3 Šampionske titule u golubovima bio je gosp. Stjepan Mesić iz Gornje Gračenice.

U sklopu izložbe organizirana je bogata tombola sva tri dana , a da bih posjetitelji kao i uzgajivači odmorili umornu dušu pobrinuo se šank sa raznim pićima , a bogami i. kobasama sa senfom, radeći non-stop za trajna izložbe..

Izložbu je posjetilo oko 1000 posjetitelja računajući u to i oko 300 djece iz dječijih vrtića.

U nedjelju u sklopu izložbe ispred Drušvenog doma na platou održana je prodaja malih životinja,gdje je svaki posjetitelj izložbe mogao sebi nabaviti kućnog ljubimca,a uzgajivači osvježiti matično jato kao i proširiti ga.

Ovim putem zahvlio bih se svima izlagачima, posjetiteljima, kao i članovima Društva uzgajivača Moslavina Kutina koji su bilo kako pomogli ovu izložbu da što bolje uspije.

Ljubinko Duvandžija - Aco

Europska izložba perikera

Njemačka, Schopfloch, 19. – 20. siječanj 2008. god

Europska izložba perikera održana je krajem siječnja u njemačkom gradiću, bolje rečeno selu, nedaleko Ansbacha. Organizator, lokalna udruga iz Schopflocha koja je osnovana

1900. godine, dakle prije više od jednog stoljeća, ponudila je specijalnim klubovima uzgajatelja perikera iz Europe najbolje uvjete i dobila organizaciju ove prestižne

izložbe. U prekrasnoj drvenoj dvorani (Wörnitzer Halle) koja ima sve potrebne sadržaje za organizaciju ovakvih manifestacija, a koja je u vlasništvu ove lokalne udruge

Suci europske izložbe perikera

(GZV- Schopfloch) izlagači su prikazali preko 500 perikera. Golubove su izložili uzgajatelji iz pet europskih država (Njemačke, Velike Britanije, Francuske, Austrije i Hrvatske). Bio je to pravi blagdan za uzgajatelje koji su tog siječanjorskog vikenda pristigli iz cijele Europe, ali i sa Bliskog istoka. Iz Hrvatske također, uostalom, tamo se zahvaljujući našim izlagačima, vijorila i Hrvatska zastava. Golubove su dva dana ocjenjivali suci iz Njemačke, Francuske, Engleske, Irske, Danske, ali i sudac Dragoljub Konstantinović iz Hrvatske, a pomoć u prijevodu pružao mu je Damir Strahija.

Golubovi su prikazani u 17 kategorija (boja) i dodijeljeno je 18 titula europskih šampiona i tri pobjednika grupe u onim bojama gdje nisu bili zadovoljeni kriteriji za dodjelu europskih šampiona. Najveći uspjeh ostvario je, sa čak 6 osvojenih europskih titula u šest boja Dieter Bernges, iz Njemačke, inače vođa uzgoja njemačkog kluba uzgajatelja perikera i čovjek koji je izložio sam 150 golubova te na kraju svoja dva šampiona u bijeloj i žutoj boji, gdje je i bila najveća konkurenca, dao na aukciju, a novac poklonio klubu. Golubovi su postigli cijenu od 280 i 400 Eura. Još jedna zanimljivost bilo

je glasovanje svih izlagača o najboljem golubu izložbe nakon kojeg je EE-medalju dobio Jakob Held za svoju bijelu ženku.

Naši izlagači izložili su 22 goluba (Konstantinović Dragoljub – 2 (96, 94,), Damir Strahija – 2 (95, 94, i Vladimir Pavin 18 (7 x 94, 7 x 93, 2 x 92, 2 x 91).

Vladimir Pavin

Bijeli periker šampion - Dieter Bernges

Plavo kovani periker - rijetka boja

Izložbena hala

Bernd Wanke, Jakob Held i Werner Reischl

Crni periker šampion - Bernd Wanke

Crveno špricani perikeri - šampion - Fritz Kalwerkamp

Žuti perikeri - šampion - Jürgen Waldenmeier

Aukcija Berngesovih i Ponetzovih šampiona

VELIČANSTVENA OBLJETNICA

Dabas je udaljen od Budimpešte 40 km. Ono zbog čega ga spominjem je to što je bio domaćin obljetnice i izložbe koja je održana tim povodom. Mađarski savez uzgajatelja (MGKSZ) obilježio je veličanstvenu obljetnicu – 125. godina od osnutka. Pored brojnih domaćih uzgajatelja pozivu domaćina su se odazvali i brojni uzgajatelji iz Slovačke, Rumunjske, Njemačke, Austrije, Švicarske, Poljske... ali i brojni drugi gosti, naravno i naši uzgajatelji su bili prisutni i kao izlagači, suci i kao posjetitelji. To i praktično znači da u potpunosti funkcioniра dogovor o suradnji

između našeg i saveza domaćina. Za naše uvjete i prilike neobično je to što je izložba održana u dvije sportske hale ali koje nisu u jednom kompleksu, nego je razdaljina od jedne do druge 2,5 km. Domaćini su problem razriješili tako što je poseban autobus prevozio uzgajatelje i posjetitelje sa jednog na drugo mjesto.

Izložba je održana 14. i 15. prosinca 2007. godine, suci su svoj zahtijevan posao obavili dan ranije. Na izložbi je bilo izloženo više od 4.700 golubova u jednoj sportskoj hali, a u drugoj: 407 kom. peradi, 192 kunića te nešto fazana, papagaja i kao posebna

atrakcija golubovi iz Kine sa ili bez postavljenih svirala o kojima je i naš list pisao u više navrata.

U toj drugoj sportskoj hali bila je postavljena i jedna retrospektivna izložba raznih predmeta koju su se upotrebljavali u uzgoju malih životinja, literatura, pokali, medalje, diplome, umjetničke slike i figurice golubova...

Mene je posebno impresionirala jedna špahtla stara preko 100. godina, pojilice i hranilice takođe veoma stare. Tu izložbu mogu ocijeniti kao veoma zanimljivu i interesantnu.

Od golubova najviše je bilo izloženo kingova, preko 270, zatim štrasera, nešto manje, ovi

Dio zemalja učesnica

podaci samo potvrđuju da su ove pasmine veoma popularne u Mađarskoj, i da ovi podaci samo to potvrđuju.

Dobro su bile zastupljene sve domaće pasmine golubova, a posebno su bile zapažene: mađarski divovski golub, debrecinski prevrtači, monorski letači, kiškunfeleđhaški letači i segedinski letači...

Mnogi specijalizirani klubovi uzgajivača pojedinih pasmina golubova našeg sjevernog susjeda iskoristili su priliku i ovom prigodom održali i svoje specijalke kao npr. uzgajatelji: mađarskih divovskih golubova, štrasera, kiškunfeleđhaških letača, birmingenskih rolera, debrecinskih prevrtača i mnogi drugi..

Šef naše delegacije gosp. Josip Šimunović sa sobom je dovezao od golubova: vukovarske, dalmatinske, zagrebačke, sisacke od domaćih pasmina te kingove, paunaše, buharske bubnjare .., a od peradi, brame.Cijela naša kolekcija sastavljena je bila od veoma kvalitetnih grla, te su i ocijene bile visoke.Kriterij suđenja bio je veoma strog i dodjeljen je mali broj šampionskih trofeja, visoka kvaliteta grla došla je do punog

izražaja.A kvalitetnih grla nije manjkalo posebno kod golubova: štraseri, kingovi, perikeri, mađarski divovski golubovi, debrecinski prevrtači..., kod kunića isticao se kvalitetom kastor rex, činčila, francuski kunić, belgiski orijaš.Ovdje treba istaknuti veliku krizu u kunićarstvu Mađarske koja je bila vidljiva i ovdje, ali su zato kunićari Slovačke donijeli kvalitetne primjerke na ovu izložbu, a ja se nadam da je ponešto od tih kunića i ostalo u Mađarskoj. Od peradi istakao bih

kvalitetne kokinkine i brame uz napomenu da su i naše bile odlično ocijenjene i nagrađene.

Najbolji rezultat od naših uzgajatelja ostvario je Boris Švitek koji je za dalmatinskog u zlatnoj boji osvojio šampionski trofej.

U brojnoj ekipi sudaca, bila su i naša dva suca:Vladimir Pavin je sudio perikere, a Željko Šerepac paunaše.

Svećano otvaranje održano je na trećem? mjestu u svećanoj sali općine Dabas.Na otvaranju su govorili predsjednik općine Dabas gosp. Zoltan Koszegi, predsjednik MGKSZ gosp. Antal Uhrner i predsjednik Europskog saveza gosp. Urs Freiburghaus. Isti dan samo poslije podne (14.12.), održana je i svećana sjednica MGKSZ posvećena ovoj veličanstvenoj obljetnici.Ali time nije završen ovaj današnji dan pun raznih događaja. Večer je bila rezervirana za brojna iznenadenja?

U romantičnom ambijentu salaša Varga(na koji ćete doći tako što sa puta Budimpešta –Kečkemet skrenete u plodna panonska prostranstva), gdje je održana

Hala sa golubovima

Interesantna izložba o povijesti uzgoja

Hala sa peradi i ...

svećana večera, dočekani smo sa domaćom rakijom, pogačicama od čvaraka i fijakerima. Bilo je veoma hladno, padao je i snijeg, jak sjeverac štipao je uši i lice, a fijakeri su nas odvezli na jedan sportski teren. Ali teren nije klasičan sportski- dominirao je đeram, sjenici, konjska kola i drugi predmeti sa sela. Čikoše, te neustrašive konjanike, ništa nije moglo spriječiti da izvedu svoj atraktivni program sa konjima. Večera na ovom salašu koji je aranžiran u tradicionalnom seljačkom stilu uz cigansku glazbu, dobru gastronomsku ponudu, protekla je i u svećanoj atmosferi pa je tako i predsjednik našeg saveza gosp. Željko Šerepac domaćinima uz čestitke za obljetnicu predao i prigodnu

plaketu a sva tri naša uzvanika(Šerepac, Šimunović i Pavin) su dobili jubilarnu plaketu Mađarskog saveza izrađenu povodom ovoga jubileja.

Već u subotu ujutro počeli su pristizati naši brojni uzgajatelji, što pojedinačno što organizirano. Bilo ih je iz Kaštela, Deltine, Sibinja, Đakova, Osijeka i mnogih drugih mjesta.

Mnogi su kupili i poneko grlo za priplod, bilo je i veselo no o tome će vjerovatno netko drugi ponešto napisati. Posljednji dan rezerviran je po običaju za burzu malih životinja. Da napomenem i to da je za cijelo vrijeme izložbe radio i info centar Saveza, a tu je savez prodavao i stručnu literaturu kao i svoj list. Treba istaknuti jedno petnaestak knjiga

koje su se prodavale, od kojih su neke došle direktno iz tiskare.

Naši dužnosnici su pored protokolarnih obaveza obavljali i druge poslove, Šimunović je dogovarao specijalku kingova pa će ponovo na put u Mađarsku, Šerepac je vodio pregovore za specijalku engleskih gušana u Virovitici u siječnju, Pavin je bio obasut ponudama domaćih autora za suradnju u «Uzgajatelju», a neizbjježna tema je bila i Pula 2008.

Kada sam došao u četvrtak predveče, bio je vidno zabrinut, ozbiljan, mobil je bio usijan, razgovaro je davao upute, ali nije zaboravio pozdraviti se sa svakim gostom ponaosob i zaželiti mu dobrodošlicu. Tako je bilo i u petak, a subota je za njega bila

... kunićima

Vukovarski u Dabasu

prepuna obaveza. Naravno riječ je o prvom čovjeku u organizaciji izložbe i predsjedniku MGKSZ-a Antalu Uhrneru.

Na samom kraju ja i on ispred nas kao na dlanu sportska hala u kojoj su bili izloženi golubovi, gužva je na vrhuncu, hala je puna kao kutija šibica.

Obasuo sam ga pitanjima: jeli ovo najveća izložba u povijesti, zašto baš Dabas, kako on ocijenjuje cijelokupnu organizaciju svećanosti i izložbu?

Bio je strpljiv i koncertriran i vidno je bio zadovoljan, a već je znao da će ja raditi ovaj prilog.

«**Nije ovo najveća izložba u povijesti MGKSZ-a, veća je bila ona kada se svečano obilježavala 100 obljetnica, ona je održana u Budimpešti u prostorijama sajma, ali su tada bila druga vremena i to je tada tako dogovorenno. Danas vladaju ekonomski principi u poslovanju sajma i mi stvarno nismo bili u mogučnosti zakupiti taj prostor.»**

Ali ovdje u Dabasu ste veoma dobro primljeni, a imate i podršku

Boris Švitek: čestitke i šampionski trofej

predsjednik općine gosp.Z.Koszegija i to ne samo verbalnu.

«**Da u pravu si i to si dobro primjetio, u poslednjih nekoliko godina smo ovdje stalni gosti i kako sada ja vidim biti ćemo još dugo vremena, jer i Dabas se razvija kao općina i nama će svake godine biti dostupni novi prostori i**

sadržaji.»

Sama izložba i drugi sadržaji 125. veličanstvene obljetnice?

«**Kada sam sinoć došao na svečanu večeru(subota naveče 14.prosinca, nap.I.K.) pao mi je kamen sa srca i tada sam bio svjestan da smo (ja i moji suradnici) završili jedan veliki posao. No, još se može dogoditi neki sporadični incident da npr. nestane neko grlo ili slično, ali ni to ne očekujem. Da zaključim, mislim da smo napravili jednu lijepu, dobro organiziranu izložbu i da smo dostoјno obilježili jubilarnu 125. obljetnicu našeg saveza. Uostalom pratio si sve događaje i nadam se da se slažeš samnom.»** Uglavnom dijelim mišljenje gosp.A. Uhrnera, ukupni dojmovi su pozitivni i vidljiv je bio napor organizatora da bude sve u najboljem redu, no i pored toga moram staviti neke sitne primjedbe kao npr.: izložbeni kavezni su bili u dva reda i donji red je bio dosta nepregledan što je stvaralo probleme za suce, a poslije i za

V. Pavin i L. Borbola: žuti ili bijeli?

posjetitelje, redovi između kaveza su po mojoj procijeni bili nešto uži nego inaće. Pojilice i hranilice sa vanjske strane su bili veliki problem za pojedine pasmine: buharske bubenjare, perikere, neke pasmine gušana. Ali su se i uzgajatelji snalazili sami i stavljali hrani na pod a vodu davali sa špricama. Ali jasno mi je da se preko 4.700 golubova nije moglo lagano smjestiti i kada bi ih smjestili u jednom redu trebala bi još jedna izložbena hala. A ono što bih posebno istako to je riješenje medalje, plakete, prijavnice i kataloga. I sti dizajn prepoznatljivo i veoma kvalitetno riješenje.

Ivica Kovač

Prvo dolazim u Virovitic ... pa onda u Pulu

Ivica Kovač i Antal Uhrner

Urs Freiburghaus govori na svečanom otvaranju

UDRUGA UZGAJATELJA MALIH ŽIVOTINJA - TUROPOLJE IZLOŽBA 2008.

Pogled na izložbenu dvoranu u Velikoj Gorici

Udruga uzgajatelja malih životinja – Turopolje, organizarala je od 11. - 13.01.2008 god., u dvorani OŠ Jurja Habdelića, Školska ulica br. 1, u Velikoj Gorici svoju 4. Međužupanijsku izložbu malih životinja (golubova, kunića i ukrasne peradi). Na izložbi je prezentiran uzgoj malih životinja članova udruge, kao i uzgajivača iz okolnih udruga, kao što su Zagreb, Trešnjavka, Karlovac i Zabok.

Na izložbi je bilo ukupno 587 uksponata i to: golubova 417 kom, peradi 89 kom, kunića 69 kom i ptica 12 kom. Ukupno je sudjelovalo 67 izlagača, prikazano je revijalno i nekoliko ptica, hrčaka, vjeverica, štakora, guštera i zmija, te je istu posjetilo više od 500 posjetitelja, a što je za nas vrlo dobro u odnosu na prošlu izložbu i s obzirom da nam je to tek 4 izložba. Podijeljeno je 63 titula Šampiona, te titule Šampiona golubova, peradi, kunića i ptica, kao i glavna nagrada titula Šampiona izložbe. Glavnu nagradu Šampiona izložbe, ujedno i titulu Šampiona peradi, osvojio je pijetao Šabo

uzgajivača Franje Vukića iz Zagreba, titulu Šampiona golubova crveni Engleski gušan uzgajivača Željka Cobana iz Samoborskog Strmca, te titulu Šampiona kunića Bečki plavi uzgajivača Željka Glagolića iz Velike Gorice. Ove godine je na izložbi bilo izloženo po 60-tak Listonoša, 50-tak Engleskih gušana, 50-tak Paunaša, 40-tak Zagrebačkih prevrtača i 30-tak Dalmatinskih zimovki, pa je u tim kategorijama bila najjača konkurenca. S obzirom da su ove pasmine i prošlih godina bile

najzastupljenije ali i najkvalitetnije, izgleda da su to pasmine koje su uzgajivačima u našem kraju imale najinteresantnije. Kvaliteta izloženih eksponata u većini kategorija, bila je izuzetno visoka, a što nije mišljenje samo organizatora već i samih uzgajivača koji su posjetili izložbu kao i sudaca koji su sudili na izložbi. Ova činjenica nas osobito raduje jer pokazuje da uzgoj ipak napreduje i da uzgajivači žele pokazati svoje najbolje eksponate, te da će isto povećati natjecateljski duh izložbi koji je u zadnje vrijeme, mišljenja smo, pomalo stagnirao. Isto tako je posjećenost izložbe, bilo od strane građana grada Velike Gorice i okolice, bilo od strane uzgajivača malih životinja koji su u nedjelju došli na izložbu ili prodavali vani svoje životinje, bila puno veća u odnosu na prošlu godinu, te je i to jedan pokazatelj uspješnosti izložbe.

Ovim putem zahvaljujemo svim izlagačima na sudjelovanju na našoj izložbi, što su izložili svoje najkvalitetnije primjerke, ako su bili zadovoljni da potaknu i ostale

Izložba je bila vrlo dobro posjećena

uzgajivače da nas posjete na našoj slijedećoj izložbi. A ako imaju primjedbi na organizaciju izložbe ili na bilo koji drugi segment koji im se nije svidio, da nam ne zamijeraju, da nas o tome obavijeste, kako bi ubuduće to popravili i iduću izložbu još bolje organizirali.

Zahvaljujemo se svim sponzorima, kao i Udruzi uzgajatelja malih životinja Zabok 2000 koji su nam i ove godine posudili izložbeni inventar, posjetiteljima i ostalim koji su na bilo koji način pomogli i doprinijeli uspjehu izložbe.

Vidimo se iduće godine.

Zdravko Marinčević

Prostor sa pticama

Perad na izložbi

Šabo - šampion izložbe

Njivou pozornost privukle su brame

IZOSTAO SPEKTAKL

Golubovi na izložbi

Mjesec studeni i prvi vikend u njemu su uvijek bili rezervirani za popularnu – Jesensku izložbu. Tako je bilo i ove godine. Međutim da od pravila ima i izuzetak pokazala nam je to prošla godina. Popularno plašenje »ptičjom gripom» našlo je plodno tlo i ovdje na sjeveru Europe, pa je državni veterinarski inspektorat zabranio održavanje ove izložbe. Naravno, u Švedskoj

smo, a domaćin izložbe je Malmö. Izložba je u poslednjih 10-tak godina bila organizirana na Sajmu u Malmöu, u jednoj zaista velikoj i funkcionalnoj sajamskoj hali. Ove godine se izložba održala u Stadion Sajmu, gdje se održavala davno prije kada je počelo i održavanje ove manifestacije. Ove prostorije ipak ne nude onaj komfor i funkcionalnost kao Sajam u Malmöu. Dali je to bio razlog što i posjeta nije bila na

nivou posljednjih desetak godina? Ali, da krenemo u jednu šetnju po samoj izložbi.

Golubovi, ovdje dominiraju domaće pasmine: švedski letač, geteborgški letač i švedski galebić, te neke pasmine iz susjednih država (Danska i Norveška), danski letač i norveški letač. O kvaliteti ovih golubova bi se i dalo diskutirati posebno o geteborškom letaču (izložena brojna grla u raznim bojama,

Kanarinci na izložbi

*Jedini predstavnik domaćih pasmina
– skånska guska*

odlične kvalitete), međutim o kvaliteti ostalih golubova uzalud da se troši vrijeme. To se posebno odnosi na paunaše i kingove koji su bili ispod svake kritike. Dobio sam dojam kao da uzbunjatelji uopće nemaju iskustva u odabiru i posebno u pripremi golubova za izložbu. Uкупно je bilo izloženo oko 250 golubova. Ranijih godina taj broj se krećao oko 400 golubova.

Uzbunjatelji kanarinaca nisu iznevjerili ni ovaj puta i bilo je izloženo oko 190 kom. Naravno, u različitim bojama, različitog stava i oblika, ako pokušamo da to kažemo sa jednom riječi – raznovrsno.

Uzbunjatelji peradi su totalno podbacili jer su izložili samo 33 grla, posebno je šteta što nisu prikazane brojne domaće pasmine plovne peradi. Drugi savez – patuljaste peradi se bolje predstavio i izložio je 130 primjera patuljaste peradi. Međutim i tu se može staviti primjedba jer nije bilo naprimjer švedske patuljaste peradi – autohtone domaće pasmine.

Kunići su prikazani sporadično – jer sva tri saveza nisu sudjelovali na ovoj izložbi (švedski savez uzbunjatelja kunića, švedski savez uzbunjatelja angora kunića i švedski savez uzbunjatelja kunića u

Patuljasta perad na izložbi

Poni konji, ovce, svinje

Paleta proizvoda od vune alpaka

preskakanju prepona).

Mačke su bile zastupljene, a mogao se vidjeti po koji pony konj, ovca, svinje i sl. Uzgajatelji pasa su pokazivali obučenost svojih ljubimaca u ring dresuri. Jedini koji nisu podbacili ove godine su popularni uzgajatelji zdrave hrane. Naime oni su bili dobro organizirani tako da su posjetitelji mogli kući ponijeti: med, jabuke, kobasice, karfiol, luk i sl. Naravno sa garancijom da se radi o zdravoj hrani. Njima pod ruku mogu i folklorne grupe, koje su se stalno izmjenjivale na podijumu i izvodile svoj program. Kućna radinost je također bila prisutna, a razni ručno izrađeni proizvodi su se mogli i kupiti. Izostali su i tradicionalni gostinojevi.

Ono što je ovoga puta privuklo

moju pažnju bili su proizvodi od vune alpaka (vicugna pacos, Lat.). Da malo pojASNIM radi se o srodniku deva, porodica sisavaca dvopapkara i potječe iz Južne Amerike, a srodnik je i sa ljamom, vikunjom i guanakom, stanovnik je visokih Anda (Čile, Peru i Bolivija), a poznata je preko šest tisuća godina. Dlaka alpaka koristi se u tekstilnoj industriji, postoje 22 osnovne boje i bezbroj nijansi. Paleta proizvoda je dosta široka pa se nadam da će fotografija biti uvjerljiva. Ako netko ima zainteresiran za uzgoj, proizvode od alpaka ili jednostavno želi više informacija o ovim životinjama pribavio sam i internet adresu: www.kusipaco.com, a može se uspostaviti i kontakt putem maila: info@kusipaco.com.

Kontakt uspostaviti na engleskom

ili švedskom jeziku.

Što reći za kraj? Ionako je malo ovakvih manifestacija ovdje u Kraljevini Švedskoj, pa je prava šteta što se nije pronašao zajednički dogovor svih saveza koji okupljaju uzgajatelje malih životinja. Iz gornjeg teksta naš uzgajatelj je mogao uočiti da je svaki segment uzgoja ovdje i zaseban savez, južni ogranci su i najaktivniji ali i najbrojniji i tvrdim da imaju šta pokazati na ovakvim izložbama. Kako sam redoviti posjetitelj ove manifestacije očekujem veće angažiranje svih saveza pa onda neće izostati ni posjeta koja je bila odlika prošlih jesenskih izložbi.

Ivica Kovač

Specijalke u Dabašu

Dabas, 15. – 16. prosinac 2007. god.

Pobjednici specijelake perikera

Pobjednici specijalke paunaša

Obilježavajući svoj veliki jubilej, 125. godišnjicu utemeljenja Mađarskog saveza, u okviru velike nacionalne izložbe golubova, peradi i kunića, Mađari su organizirali i niz specijalki. Ovom prigodom osvrnuti ću se na dvije. Specijalku paunaša i specijalku perikera.

Još unazad nekolikom godina kvaliteta ovih pasmina golubova, posebno paunaša, i nije bio na

nekom posebno visokom nivou, ali osnivanjem specijalnog kluba uzgajatelja paunaša i perikera, stvar se pokrenula s mrtve točke i izlagiči su ugodno iznenadili i brojem, ali i kvalitetom, što posebno veseli. Paunaše, i to američkim sistemom eliminacije, ocjenjivao je Željko Šerepac, sudac i predsjednik Hrvatskog saveza, a perikere Vladimir Pavin, sudac i tajnik Hrvatskog

saveza koji su zajedno s Josipom Šimunovićem i činili delegaciju Hrvatskog saveza na obilježavanju ovog velikog jubileja. Golubovi prikazani na ovoj izložbi, ne samo da su kvalitetom zadovoljili istinske zaljubljenike ovih pasmina, uzgajivače i suce, nego su ugodno i znenadili sve o m pripremljenošću za izložbu i natjecanje, s obzirom da se radi o struktturnim golubovima, i čije se specijalke obično održavaju krajem siječnja zbog kvalitete perja i dužeg procesa kompletiranja golubova. Kako je bila tek sredina prosinca vidi se da su se izlagiči dobro pripremali i golubovi su lijepo izgledali, bili dobro izmitareni, uredni i čisti te sve čestitke uzgajateljima. Ali slike govore više od riječi, stoga ovaj prilog upotpunjujemo sa fotografijama sa izložbi pa se i sami uvjerite.

Vladimir Pavin

BANTAM KLUB HRVATSKE

Izvršni odbor Bantam kluba Hrvatske- s lijeva na desno:
Tvrtko Sokler, Miroslav Radović, Krešimir Safundžić,
Mario Laketa, Mirko Bilić, Krešimir Bošković, Ivica Šoltić.

-Dana 27.01.2008. god. u Virovitici je održana Osnivačka skupština Bantam kluba Hrvatske, na kojoj je sudjelovalo 20 članova – gostiju, koji su javnim glasovanjem jednoglasno usvojili plan rada i odabrali radna tijela kluba:

- Predsjednik – Krešimir Safundžić (Sibinj)
- Dopredsjednik – Miroslav Radović (Virovitica)
- Tajnik – Tvrtko Sokler (Hrvatska Kostajnica)
- Blagajnik – Ivica Šoltić (Čakovec)
- Voditelj uzgoja-glasnogovornik – Mario Laketa (Koprivnički Bregi)
- Izvršni odbor (uz gore navedene broj još četiri člana):

Bilić Mirko (Vinkovci), Borovec Igor (Zagreb), Kikanović Milan(Dalj) i Krešimir Bošković (Đakovo).

-Plan rada Bantam kluba Hrvatske:

1. Održavanje ljetnih susreta

uzgajatelja- Godišnja skupština kluba,

2. Specijalka bantama u sklopu Državne izložbe Hrvatskog saveza,

3. Posjeta Njemačkoj izložbi bantama (specijalka Bantam kluba Njemačke).

-Smatramo da u Hrvatskoj ima znatan broj uzgajatelja bantama i da je bilo potrebno osnovati klub koji bi ih okupio i organizirao. Nadamo se da će osnivanje kluba privući veći broj ljubitelja na uzgoj pasmine bantam i da ćemo zajedno postići veći uspjeh u uzgoju i podići kvalitetu bantama na viši nivo.

Svi uzgajatelji bantama dobro su došli u Bantam klub Hrvatske, a zainteresirane pozivamo da se jave na kontakt telefon: 098/341-321 (Krešimir Safundžić, predsjednik).

MARIO LAKETA

Članovi Bantam kluba Hrvatske

Hrvatski majstori uzgoja

Bjelovar, 8. i 9. prosinca, 16. državna izložba malih životinja

Prestižne titule «Hrvatski majstor uzgoja», ta najveća priznanja koja je propisao Hrvatski savez, a koja se dodjeljuju za izložene kolekcije, samo na državnim izložbama po strogo propisanom pravilniku, na 16. državnoj

izložbi malih životinja u Bjelovaru osvojili su:

Kod golubova:

1. Željko Šoštar, Ivanec, mađarski domaći 379 bodova
2. Ivan Bogi, Zlatar, francuski

monden 379 bodova

3. Edin Hadžić, Kozarac, francuski monden, 379 bodova

4. Adam Sović, Branjin Vrh, Štraser, 381 bod

5. Milan Mišir, Križevci, listonoša 380 bodova

6. Mario Hozlinger, Vuka, florentiner, 382 bodova
7. Božo Hozlinger, Vuka, maltezer, 376 bodova
8. Josip Šimunović, D. Miholjac, king bijeli, 381 bod
9. Josip Šimunović, D. Miholjac, king plavi, 381 bod
10. Ilija Gašparović, Slatina, obrnutokrilni gušan, 380 bodova
11. Robert Tomljenović, Rajić, pomeranski gušan, 383 bodova
12. Ivica Marošević, Slatina, engleski gušan, 382 bodova
13. Boris Švitek, Osijek, dalmatinska zimovka, 382 bodova
14. Vlatko Fijala, Virovitica, periker, 381 bod
15. Robert Mitrović, Đ. Satnica, paunaš, 378 bodova
16. Ivica Radošević, Sisak, sisački prevrtač, 375 bodova
17. Marko Kutlić, Iv. Graberje, bački prevrtač 382 bodova
18. Mihael Pavišić, Lukavec, zagrebački prevrtač 383 bodova

Kod peradi:

1. Đuro Golubić, Kotoriba, hrvatica, 378 bodova
2. Miroslav Radović, Virovitica, brama, 378 bodova
3. Vladimir Jagatić, Lonjica, posavska kukmasta, 381 bod
4. Franjo Vukić, Zagreb, sebright, 380 bodova
5. Jozo Tadić, Bilje, šabo, 378 bodova
6. Luka Zadravec, G. Hraščan, patuljasta patka, 379 bodova

Kod Kunića:

1. Darko Šoštar, Ivanec, belgijski orijski, 384 bodova
2. Branko Lončar, Ivanec, orijski šarac, 374,5 bodova
3. Miro Benci, Ivanić

- Grad, ovnoliki, 379,5 bodova
4. Darko Vujičić, Vukovar, velika činčila, 378 bodova
5. Teo Novosel, Varaždin, hrvatski veliki bijelo opaljeni, 381 bod
6. Željko Glagolić, Novo Čiće, bečki plavi, 380 bodova

Kod ptica:

1. Dragutin Golubić, Vratičenec, sjeverni kovrčavi kanarinac, 376 bodova

Iskrene čestitke svim «majstorima uzgoja» u sezoni 2007./08. godine.

Vladimir Pavin

ZIMOVKA SAVILA GNIEZDO U DOMOVINI

Bešlić, Mikulin, Pamić, Škribilj, Poljak, Pavković, Zohil, Švitek, Stupar

Najstarija Hrvatska pasmina golubova konačno ima svoj Specijalizirani Klub u domovini - 2007 je godina za povijest.

Više godina promicanja pasmine u člancima ovog glasila te upoznavanje šireg kruga čitatelja sa odlikama ovog goluba , povezivanja uzgajatelja , osobni kontakati na izložbama , te puno telefonskih razgovora koji su ponekad znali trajati satima na

relaciji Zagreb – Trogir – Osijek urođilo je plodom .

Dana 09.12.2007 na Državnoj izložbi u Bjelovaru osnovan je Klub uzgajatelja Dalmatinske Zimovke Hrvatske .

Osnivačkoj skupštini nazočilo je deset članova sa područja cijele Hrvatske .

Sastali su se uzgajatelji iz Osijeka , Zagreba , Trogira , Splita , Solina , Velike Bune , Žminja i Brtonigle ,

Nakon pozdrava i prijateljskih razgovora krenula je sa radom osnivačka skupština koja je protekla bez pompe i u prijateljskoj atmosferi .

Donesen je statut Kluba te izabrano rukovodstvo u sljedećem sastavu :

Predsjednik i voditelj uzgoja Boris Švitek iz Osijeka , dopredsjednici Aleksa Stupar iz Trogira te Ivo Poljak iz Solina , tajnik Josip Pavković i blagajnik Srećko Škribilj oboje iz Zagreba .

Klub će svojim djelovanjem nastojati očuvati uzlazni trend uzgoja i izlaganja ovog goluba na izložbama te upoznati svoje sadašnje i buduće članove sa svim tajnama uzgoja i izložbenim posebnostima ovog svjetski poznatog Hrvatskog goluba .

Svojim će djelovanjem postati čvrsta jezgra uzgajatelja ovog goluba u Hrvatskoj i u njemu će ova najstarija Hrvatska pasmina golubova imati čvrstog zaštitnika i promicatelja .Klub trenutno broji 14 članova .

Boris Švitek

GOLUBARSTVO

Četrdeset godina sa zagrebačkim prevrtačima

Vrativši se sa odsluženja vojnog roka 1968. godine čekali su me moji listonoše koje sam prije odlaska poklonio prijatelju. Odlazeći na posao u Zagreb sa sobom sam nosio i svoje golubove i puštao ih da se vrata kući. Vidjevši to kolega s posla mi reče da je i on golubar i da ima golubove zagrebačke prevrtače koji se prevrću u zraku i pozove

me da ih pogledam. Zaista golubovi su prevrtali (5 do 10 puta), i meni se odmah svidjeli. Gospodin Lovro koji je živio pored savskog nasipa, imao je mali golubarnik sa volijerom i vidjevši da su mi se golubovi svidjeli, a na moj upit o prodaji , prodao mi je dva para golubova (crni par i crveno špricarnog goluba i vugastu ženku). Ne

sjećam se više koliko sam ih platilo, ali za dvije godine sam od Lovre dobio još dva para zagrebačkih prevrtača jer je morao preseliti zbog izgradnje stambenih zgrada i od tada ih stalno uzgajam. 1974. godine se učlanujem u Društvo uzgajatelja listonoša u Dugom Selu , a 1976. godine sam i jedan od osnivača Društva za uzgoj malih životinja u

Jato zgrebačkih prevrtača Josipa Bertinovca

Plavo srcasti zagrebački prevrtac

Dugom Selu. Od tada i počinjem s nabavkom prstenja za moje prevrtače i vođenje evidencije te upoznajem druge uzgajatelje zagrebačkih prevrtača , a među prvima upoznao sam i Josipa Briškog, koji također čitav život uzgaja zagrebačke prevrtače. U to vrijeme nije se posebno

pozornosti posvećivalo boji i izgledu nego vještini prevrtanja. Kako je s vremenom napravljen standard zagrebačkog prevrtača koji je zahtijevao i poseban eksterijer (kraći kljun, kraću figuru, širi rep) s vremenom se, ubacivanjem mnogih drugih sličnih pasmina zbog izgleda

izgubilo ono osnovno – prevrtanje , a golub je postao izložbeni. Danas vrlo rijetko zagrebački prevrtači zaista prevrću, a izgubile su se i neke boje i crteži. Posebno mislim na srcaste primjerke koje smo nekada od milja zvali «hercleri». Sjećajući se tih golubova odlučio sam vratiti izgubljeno i raznim križanjem danas imam u uzgoju već vrlo lijepе primjerke srcastih zagrebačkih prevrtača koji su bili izloženi na državnoj izložbi u Bjelovaru protekle izložbene sezone, i moram kazati da su ih suci vrlo dobro ocijenili tako da mi je to poticaj za dalji rad na «herclerima». Pored rada na zagrebačkim prevrtačima u srcastoj boji, radim intenzivno i na špricano crvenoj boji pomeranskih gušana i vjerujem da ćemo ih uskoro vidjeti i na našim izložbama. Kako bi rad na ovim novim bojama i crtežima bio uspješniji, pozivam uzgajatelje koji imaju ovakve golubove ili su zainteresirani za rad i suradnju da mi se jave radi ostvarenja suradnje u uzgoju.

Josip Bertinovec

ENGLESKI KARIJERI “ VISOKO PLEMSTVO “ MEĐU GOLUBOVIMA

Glava vrlo kvalitetene malde ženke

Iz samog naslova može se zaključiti da je uzgoj kvalitetnog Karijera sve prije negoli lagani zadatak .

No to je jedna od onih pasmina golubova kod kojih kvalitetna

jedinka nikoga ne može ostaviti ravnodušnim kako vrhunske sudsice tako i golubare početnike , jer zaista je u toj pasmini nešto “visokog roda”. Puno puta sam se baš kod te pasmine golubova uhvatio u razmišljanju koliko je samo truda, zalaganja i upornosti trebalo da se od običnog goluba stvori jedna takova markantna pojava . Uostalom posebnost i elegancija je kako znamo svojstvena svim engleskim pasminama .

Z b o g n e p r a v e d n e zapostavljenosti ovoga goluba

među našim uzgajivačima , a isto tako i relativne neinformiranosti golubarskih sudaca o obilježjima ove pasmine , našao sam potrebitim napisati nekoliko riječi o ovom tako posebnom golubu . Kako o obilježjima tako i o zabludama koje prate ovog pripadnika golubljeg visokog plemstva .

Kod niti jedne pasmine golubova ne razilaze se tako temeljito interpretacije standarda, a samim time i mišljenja o idealnoj jedinku kao kod ove pasmine. Vrlo često se događa da jedna ptica na tri

Karijeri uzgajatelja Alena Kovačića iz Petrijaneca na
16. Državnoj izložbi u Bijelovaru

izložbe ocjenjivana od tri različita sudca dobije tri temeljito različite ocjene. Često se širina istih kreće od : danas "I" izvanredan , sutra "D" dobar i prekosutra "OD" odličan . Ne treba nam puno mašte da zamislimo kako to demoralizirajuće i razočaravajuće djeluje na svakog uzgajivača, kako početnika tako i iskusnoga uzgajivača Karijera . Jer svi oni ruku na srce i od ocjenskog sudca očekuju pomoć i smjernice u daljem uzgoju . Ipak to nije karakteristika upućena na adresu svih sudaca . Karijere se vrlo rijetko sreće na našim izložbama , pa kako onda od ocjenskog suca tražiti " pravedno"ocjenjivanje, pasmine koju je svega dva do tri puta u životu imao prilike ocjenjivati.

Da bi se izbjegle ovakove situacije cilj mi je ovim člankom , kako uzgajivače tako i kolege sudece upoznati sa par "sitnica" , koje su vrlo važne u procijeni ovog goluba koji ima tako mnogo specifičnih obilježja.

Jedna od najčešćih grešaka svakog ocjenskog suca kod prosudbe Karijera je sljedeća – Karijer sa najvećim bradavicama je ujedno i šampion pasmine .

Naravno da je Karijer bradavičasti golub , bradavica je glavni znak raspoznavanja i nedvojbeno važno obilježje vrste.

Ipak ni na koji način bradavica ne smije, niti može biti najvažniji a često i jedini kriterij kod ocjenjivana . Na ljestvici ocjenjivana nalazi se tek na četvrtom mjestu. Loša bradavica može Karijera obezvrijediti , ali lijepa bradavica ipak nije nikakva osnova da se jedna inače po svemu drugom prosječna ptica digne do najviše ocjene .

Po **važnosti** za ocjenu i dakako uzgoj karakteristike idu sljedećim redom:

- 1. ukupni dojam**
- 2. figura i držanje**
- 3. građa kljuna**
- 4. nosne bradavice**
- 5. obočnice i boja očiju**
- 6. struktura perja**
- 7. boja**

Ukupni dojam , figura i držanje

Ocjenski sudac prije svega treba obratiti pozornost na stas i držanje goluba . Često se kod ovog kriterija sudac nađe u neugodnoj situaciji , jer se golub na početku suđenja skupio u kutu kaveza , a nakon zasigurno dobronamjernog bodrenja antenom počinje lepršati u divljoj panici , ili se kandama počinje vješati za stranice kaveza .

Kako da se čovjek postavi a da ne ošteti pticu u ocjeni ? Pokušajmo na sljedeći način. Prije svega imajmo na umu da je Karijera gotovo nemoguće priviknuti na i z l o ž b e n i k a v e z . Visokopostavljeni držanje je urođena sklonost Karijera ali samo u kavezima u gornjem redu (mislim na izložbene kaveze) , ptice u dolnjem redu a koje inače imaju krasno držanje postaju šćućurene i bijedne jedinke koje na suca ostavljaju jadan dojam . O ravnopravnosti ocjena u gornjem i dolnjem redu nema niti govora , o tome moramo voditi računa prilikom izlaganja.

Najsigurniji način procijene Karijera je da nakon ručne

provjere pticu promotrimo sa sigurne udaljenosti te da onda donesemoj sud .

Sa druge strane uvijek ima Karijera koji niti u golubinjaku niti na izložbi ne pokazuju traženo držanje , a to je u odnosu na standard grubu grešku , i kao takva se i kažnjava . Ako uz to idu i drugi nedostaci ne treba prezati niti od ocjene "Z" zadovoljava . Ta ocjena je čak i vrlo blaga za goluba sa sasvim vodoravnim držanjem ili trajno klecajućim nogama .

Vrlo važna stavka kod ocjene je i vrat . On mora biti dugačak i tanak , uspravnog držanja baš kao što je nacrtan u standardu . Papir sve trpi pa je vrlo lako nacrtati tanak vrat , što je svakako kod mladih ptica i obvezatno . No ipak kod starije ptice malo deblji vrat nećemo označiti greškom nego ćemo opasku dati u rubrici poželjno . S druge strane ptica sa kratkim i debelim vratom nebi trebala dobiti niti ocjenu "D" - dobar . Ptice sa prepoznatljivom gušom nemaju što tražiti na izložbi što se uzgajivaču treba jasno dati do znanja .

Grada kljuna i nosne bradavice

Kljun Karijera je jedan vrlo važan element kod procijene ove pasmine . Vrlo je važno da i doljni i gornji dio kljuna budu jednakdebljine , a doljni da se na vrhu loptasto diže prema gore . To loptasto podizanje dolnjeg kljuna je i u uzgoju vrlo značajno , jer ptica čiji doljnji kljun nema ovu formu nikada u uzgoju neće dati pticu pravilnog oblika kljuna . Ptice sa pravilnim kljunom je unatoč mnogim ostalim nedostacima , uvijek punovrijedna **uzgajna** ptica .

Preporučam kod nabavke ptica posebno voditi računa o ovoj odlici pasmine , jer kada se golubovi nabave onda je kasno o

tome razmišljati.

Dužina lica je isto tako vrlo bitna karakteristika Karijera . Naravno nitko pametan neće uzeti ravnalo i mjeriti dužinu kljuna od 50 – 55 mm koju traži standard , ovdje je mjerodavan vizualni utisak .

Naprimjer jedan starji mužjak razvijene bradavice sa dužinom kljuna 50 mm djevolat će kratko , dok mlada golubica sa istom tom dužinom kljuna može oduševiti .

Teži se potpuno **vodoravnom** držanju glave .

Isto tako dosta je bitna i što svjetlija boja kljuna (boje mesa) čemu moramo težiti i kod crnih i plavih ptica . Ipak nećemo Karijera koji ima mnoštvo ostalih za pasminu važnih dobrih osobina , obezvrijediti samo zbog malo tamnije boje kljuna .

Bradavica Karijera mora biti fine grude , simetrična i sa najvišom točkom negdje oko sredine . Karijer čija bradavica ima najvišu točku neposredno na čelu i koso se spušta prema napred ne može dobiti ocjenu višu od "dobar".

Tim više jer ovu odliku u uzgoju bez iznimke nasljeđuje potomstvo .

Omjer između gornje i doljnje bradavice kojem se teži (3:1 ili 4:1) nije uvijek stvaran kod mladih ili golubica , no to je slikovito prikazano u standardu .

Uvijek imajmo na umu jednu staru tajnu uzgajivača Karijera , pogotovo kod nabavke novih grla za uzgoj . Jedna mekana ,

Karijer na izložbi u Mađarskoj

elastična i pomična bradavica će vremenom rasti i dobiti na obujmu , dok i mladi golub sa tvrdom bradavicom nikada neće imati poželjno formiranu i jače izraženu bradavicu .

Očni prsten i boja očiju

Ptica koja ima prevelik , spužvast ili čak upaljen očni prsten nije ptica koja može postići odličnu ocjenu . **Bolje nešto manje obrubne grude nego previše !** Prema standardu crveni očni prsten se smatra grubim nedostatkom, tu nemislimo na samo malo jače prokrvljen (blago ružičasti) očni prsten .

Boja očiju kod Karijera je uvijek crvena do narandasta , osim kod bijelih kod kojih su tamne boje . Sankcionirati se trebaju samo čisto žute ili perlaste oči .

Oči različite boje nebi trebale

predstavljati nedostatak kod šarenih ptica , jer su usko povezane sa raspodjelom boja na glavi .

Struktura i boja perja

Razumljivo da težimo ptici dobro složenog i čvrstog perja , po mogućnosti dobre boje . No kod Karijera boja je zaista na posljednjem mjestu kod donošenja konačne ocjene . Kod ove pasmine golubova ima toliko stvari na koje uzgajivač mora paziti , tako da finese u bojama ne mogu igrati presudnu ocjenu . Iz svega gore navedenog jasno je da je Karijer pasmina golubova koja bi moralna zagolicati svakoga , a posebno iskusne uzgajivače golubova da se okušaju u uzgoju ove zahtjevne pasmine .

Boris Švitek

Newcastle –virus

Kada sam pripremao prilog o jesenskoj izložbi u Malmöu (17-18 studenog) , « Uzgajatelj » broj 21 je bio već u tisku, a inače sam taj prilag namijenio za sljedeći broj, dobio sam zabrinjavajuću informaciju . Upravo u Malmöu pronađeno je mrtvih ili ubijeno bolesnih preko 125 golubova . Svi

golubovi su bili zaraženi sa Newcastle-virusom . Ova informacija je još interesantnija kada se ima u vidu mjesto gdje su pronađeni mrtvi i bolesno-zaraženi golubovi . To je mjesto koje je namjenjeno za držanje golubova pismonoša i zove se kolonija (pravim imenom

Valdemarsro), takvih kolonija u velikim gradovima ima više, a i namjena im je različita . Svaki uzgajatelj tu ima « svoj » mali plac i na njemu sagradi golubarnik po s v o m u k u s u , ž e l j i i mogućnostima .

Ono što je interesantno za naše uzgajatelje je to da niti jedan

golub pismonoša nije zaražen, naime svi su bili propisno vakcinirani. Zaraženi su samo, kako ovdje navodi tiskak i tv samo gostujući golubovi. Naravno radi se o divljim golubovima koji su u potrazi za hranom izabrali jednu logičnu destinaciju. Cijela kolonija je zatvorena, svi golubovi pismonoše su takođe zatvoreni i izolirani na tri tjedna kako se nebi i oni zarazili i kako nebi došlo do dalnjeg širenja zaraze. Bolest je naime smrtonosna za male životinje, ali je bezopasna za ljudе. Pouka za naše uzgajatelje-vakcinaciji prići veoma ozbiljno i odgovorno.

Ivica Kovač

Atraktivni ali i opasni

Norveški letač, crveni

Ovo je još jedna pasmina golubova koju naši uzgajatelji nemaju priliku vidjeti na našim izložbama pa slobodno mogu reći i na mnogim većim izložbama u Europi. Naravno ako nekoga nanese put u Norvešku ili Švedsku onda će imati priliku da vidi ovoga lijepog i interesantnog goluba na nekoj od rijetkih izložbi. Znači osim u svojoj domovini (Norveška), dosta je popularan kod uzgajatelja i u susjednoj Švedskoj. U jedinstvenom registru golubova EE je pod rednim brojem 880. Norveški letač stvarno je

NORVEŠKI LETAČ

skladnog izgleda (doduše gotovo za sve pasmine se to kaže pa i kada baš ne izgledaju skladno). Srednje je veličine i nešto širi u obimu mjeru u gornjem dijelu grudi. Glava mu je široka pa se tako dobije okruglasta glava ukrašena lijepom kapom koja je višeslojna, bez rozeta i drugih ukrasa. Oči su mu postavljene u sredini glave i biseraste su sa crnim malim zjenicama u sredini. Obočnica je jednostruka ali nešto šira, blago izražena a sukladna je boji perja goluba (npr. kod žutih je nježne bademaste boje). Kljun mu je srednje dukačak (srednje-kratki), koji je lijepo usađen u okruglu glavu, te daje glavi još više elegancije. Sa prednje strane kada ga gledamo je trokutast, a boje je svjetlog mesa. Nosne bradavice istaknute i svijetlige, ali ne remete skladnost.

Kratkog je vrata i veoma širok u prsima, prsa razvijena, leđa također široka u početku i naglo se sužavaju na kraju. Krila sjede

dobro uz tijelo i kraća su od repa za 1. cm, dobro razvijena. Rep prati liniju leđa i u skladnoj je ukupnoj cijelini. Perje dobrog kvaliteta i dosta ležerno stoji uz tijelo. Uzgaja se u: crnoj, bijeloj, žutoj i crvenoj boji, zatim se uzgaja i sa trakama na krilima (posebno bih istaknuo plavog sa trakama na krilima). Također postoje i tigrasti primjerci (recimo po mom ukusu i najljepši crno tigrasti, ali su i dosta rijedki u uzgoju). Perje je odlične kakvoće i čistih boja.

Noge su mu kraće i dobro

Norveški letač, bijeli

operjane, gaće su mu oko 5 cm veličine. Te velike gaće su mu možda i jedini nedostatak jer radi toga pri hodu je dosta nespretan. Veličina prstena mu je 9 mm. U svojoj povijesti, prije jedno 40 ili 50 godina bio je sa većim nogama, imao je duži kljun, i oboćnica je bila šira a krila su mu bila kraća od repa 2-3 cm. Osobno mislim da je danas daleko ljepši, skladniji, elegantniji i atraktivniji.

Ivica Kovač

Norveški letač, žuti

VUKOVARSKI KOKOŠASTI GOLUB

Standard vukovarskog kokošastog

Nastao u Hrvatskoj pedesetih godina 20. stoljeća u Vukovaru i okolici križanjem mađarskog kokošastog goluba (čirke), kinga, maltezera, engleske modene i njemačkog modenezera. Prvi uzgajatelji izvornog tipa bili su: Pelikan, Šmit, Bunjevčev, Koch i drugi. Osamdesetih godina se masovno uzgaja u gradu Vukovaru i okolici pod nazivom "hener", a služio je za meso i kao golub podmetač za engleske gušane.

U vrijeme ratnih zbivanja u Vukovaru, golub skoro nestaje, da bi se devedesetih (1995.) ponovno počelo s uzgojem u

progonstvu, odnosno s obnovom uzgoja. Obnovitelji uzgoja tih ratnih godina bili su Zlatko Menges, Ivan Polchert, Ivan Čutura, Antun Čulik i Tomislav Šegavac.

Stanje u uzgoju, zahvaljujući imenovanim entuzijastima je dovedeno na predratno i uzgojeno je trinaest boja, a 2000. godine vraćeni su u grad svojeg podrijetla, grad Vukovar, gdje dobiva današnje ime "vukovarski kokošasti golub".

Ukupni dojam: Kokošast golub, srednje veličine, vodoravnog držanja tijela, širih, nešto povišenih prsiju.

Pasminská obilježja: Oblak: kompaktan, Veličina: srednja, Stav: srednje visok, Držanje tijela: lagano uzdignuto, Glava: zaobljena, glatka, razmjerna veličini tijela, lagano izraženog čela., Oči: narančaste, kod bijelih tamne, Oboćnice: uske, sukladne boji perja, Kljun: srednje dugačak, nosne bradavice srednje razvijene, bijelo naprašene, Vrat: srednje debljine i dužine, nešto unazad povijen, Prsa: srednje široka, uzdignuto nošena, Trbuh:

zaobljen, Ledja: srednje široka, lagano padajuća, Krila: kratka, naliježu na rep bez križanja, leđa pokrívaju, Rep: kratak, nastavlja padajuću liniju leđa, dobro složen, Noge: srednje dužine, lagano savinute, srednje razmaknute, neoperjane, Nokti sukladni boji kljuna, Perje: glatko, naliježuće.

Obojenosti: jednobojni bijeli, crni, crveni, žuti, plavi s crnim krilnim prugama, blijedoplavi sa smeđim krilnim prugama, blijedocrveni s crvenim krilnim prugama, blijedožuti s žutim krilnim prugama, plavo-kovani,

Vukovarski kokošasti na izložbi

crveno-kovani i špricani u crnoj, crvenoj i plavoj boji.

Boje i crtež: boje po mogućnosti čiste, zasićene i sjajne. Kod špricanih teži se ravnomernosti rasporeda boja.

Grube greške: visoke noge, visoko uzdignut rep, tanak vrat.

Ocjenvivanje: ukupni dojam - držanje - stav - glava i kljun - boja.

Veličina prstena: 9 mm

Grupa: Kokošasti golubovi.

Vladimir Pavin

Vukovarski kokošasti golubovi

ZADARSKI PREVRTAČ

Radni standard

- porijeklo: krajem 70-ih , 20-og stoljeća

- ukupni dojam: srednje veličine, lijepog stasa, svojim izgledom ostavlja dojam sportskog goluba

- glava: glatka, umjereno zaobljena sa ravninom na vrhu glave, sa nešto širim i lagano razvučenim čelom.

- oči: biseraste, tolerira se tamno oko kod boje bijele podlage, a težimo bisernim. Obočnice čvrste, svijetle, dobro vidljive veličine 2-2,5 mm.

- kljun: srednje dug, u korijenu snažan srastao sa glavom, vrh malo savijen, svijetle boje, samo kod indigo boja tamniji. Bradavice bijele, glatke umjereno razvijene.

- vrat: srednje dug, široko se

uzdiže iz prsiju prema grlu , postaje vitkiji.

- prsa: jaka, široka, blago isturena

- leđa: ravna, široka, padajuća prema repu.

- krila: snažna i složena, pripajena uz tijelo,naliježu na rep, krača od repa i ne križaju se.

- rep: nešto duži od krila, malo nasvođen, broj pera od 12 do 16.

Dvostruko pero u sredini repa smatra se rasnom odlikom. Rep nastavlja liniju leđa a na kraju je zaobljen.

- trbuh: prilično širok, ravan.

- noge: srednje duge, glatke

- obojenost:

 a.) jednobojni: u crvenoj i indigo boji

 b.) dvobojni: bijelo špicasti sa 6- 10 bijelih pera u krilu, bijelo špicasti – bijelo glavi i srcasti u crvenoj boji sa bijelim jastukom.

Grube greške

Preslabo tijelo, preokrugla glava, kratak i taman kljun, crvene obočnice, viseća krila, mat ili nečiste boje, nepravilan broj bijelih pera u krilu, nepravilan crtež glave kod bijelo špicastih – bijelo glavih, pogrešan crtež kod srcatih, ne odavanje živog i sportskog karaktera.

Ocjenvivanje

ukupni dojam – oblik i držanje tijela, krila, rep, glava, oči, kljun, boje, crtež i rep.

veličina prstena : 7

Usvojeno u Bjelovaru – Bizovac, 7. prosinca 2007. godine.

Čistopis priredio Toplak Julije prema prijedlogu Zrinku Ceranje iz Zadra i korekcije komisije u sastavu:

Pavin Vladimir – predsjednik standard komisije za golubarstvo
Toplak Julije – Odbor za golubarstvo – Odbor za hrvatske pasmine

Jato zadarskih prevrtača

O hrvatskoj patuljastoj kokoši

Osnivačka skupština, Đurđevac

Sastanak na „revijalnoj“ izložbi u VTC

Prošlo je gotovo 10 mjeseci od kada je skupina entuzijasta počela sa skupljanjem primjeraka hrvatske patuljaste kokoši po našim selima, a do danas je ostvarno mnogo toga u vezi uzgoja i priznavanja ove naše autohtone pasmine peradi.

Pa krenimo redom. Cijelo ljeto trajala je potraga za primjercima ove naše kokice. Naši uzgajatelji obišli dobar dio Hrvatske kako nebi pronašli prave izvorne primjerke hrvatske patuljaste kokoši. Do 10. mjeseca 2007. godine prikupljeno je oko 50 primjerka što kokica što pjetlića, te je odlučeno da se 7. 10. 2007. održi prva „revijalna“ izložba hrvatske patuljaste kokoši u Virovitici (više o tome u „Uzgajatelju“ broj 21, str. 34).

Na izložbi je sa svojim primjercima sudjelovalo 8 uzgajatelja sa oko 30 primjeraka ove naše kokoši. Većeslav Vostrel je predstavio Radni standard koji će služiti u postupku priznavanja hrvatske patuljaste kokoši. Nakon što je pred svima uzgajateljima radni standard objašnjen do delja, isti je i jednoglasno prihvaćen. Na „revijalnoj izložbi“ prisustvovali su i članovi predsjedništva sudačke organizacije, koji su

također upoznati sa ovim projektom.

Nakon 2 tjedna iza „revijalne“ izložbe, hrvatska patuljasta kokoš predstavljena je i na seminaru sudaca u Nedelišću 21.10.2007., gdje su svi sudci za perad detaljnije upoznati sa našom kokoši.

Budući da je postalo jasno kako ovaj projekt ima perspektivu, te kako nam se počeo javljati sve veći broj zainteresiranih uzgajatelja, donesena je inicijativa za osnivanje Kluba uzgajatelja hrvatske patuljaste kokoši. Već je 4.11.2007. održana Osnivačka skupština Kluba u Đurđevcu, gdje je donesem statut i ostale odluke potrebne za registraciju Kluba. Za sjedište Kluba izabran je Đurđevac, i to iz nekoliko razloga.

Prva je zbog legende o Picokima. Naime, 1552. godine Ulama Beg sa svojom Turskom vojskom pokušava osvijiti utvrđeni grad Đurđevac. Kako zbog opsade u gradu više nije bilo ništa hrane, branitelji i cijelo kupo stanovništvo bilo je u opsanosti. Tada je jedna lukava starica, ugledala malog patuljastog pjetla, picoka, te se dosjetila! Kako je pijetao bio premali da ga se

pojede, predložila je da se iz topa ispali u turski tabor, kako bi Turci pomisli kako u gradu ima još izobilja hrane, kada se njome razbacuju. I zaista, Ulama Beg, vidjevši kako se Đurđevčani razbacuju hranom ljutito povuče vojsku, te zaprijeti da će se kad tad vratiti. Naravno više se nije vraćao, a grad je spašen zahvaljujući malom pjetliću. Tko zna možda je to bio daleki predak naših kokica? Drugi razlog bi bio što je upravo u okolini Đurđevca pronađen i pijetao, po imenu Đurina, te po kojem je i napisan standard za hrvatsku patuljastu kokoš. Također, kako su mnogi uzgajivači članovi ostalih Udruga po cijeloj hrvatskoj, Đurđevac se pokazao kao neko središte između tih svih uzgajatelja.

Cilj Kluba je okupljanje svih ljubitelja i uzgajatelja hrvatske patuljaste kokoši, na planu neposrednog uzgoja i zajedničkog djelovanja te promocije i širenja uzgoja hrvatske patuljaste kokoši. Na osnivačkoj skupštini sudjelovali su: Marin Vuksan iz zagreba, Tihomil Mrkša iz Virovitice, Mladen Čižmešinkin iz N. Virja, Krinoslav Petras iz Kalinovca, Goran Džakula iz Suhopolja, Ivan

Šarić iz Dugog Sela, Saša Milajnović iz Pitomače, Mislav Hodalić iz Đurđevca i Dražen Biličić iz Bjelovara. Za predsjednika Kluba izabran je Tihomil Mrkša, za tajnika Dražen Biličić, a za blagajnika Mislav Hodalić. Za sve informacije o radu Kluba možete se javiti na bojeve telefona: 091/798 – 9869 ili 098/992 – 7269.

Široj javnosti je hrvatska patuljasta kokoš predstavljena revijalno na 16. Državnoj izložbi u Bjelovaru od 7. do 9. 12. 2007. godine. Moramo priznati da su izloženi primjerici pobudili veliko zanimanje javnosti, tako da su naši Đurek i Katici bili glavni u nekim novinama te su se spominjali na radiju i televiziji.

Koka

Pijetao

Podjeljeno je dosta promotivnih materijala standarda naše kokosi i adresara uzgajatelja. Te se nadamo da će se veći broj uzgajatelja uključiti u ovajnaš projekt. Pred nama je uzgojna sezona, u planu nam je

zainteresiranim podjeliti piliće i jaja, te se svi koji imaju uvjete i volje za radit na hrvatskoj patuljastoj kokoši, neka jave na gore navedene telefonske brojeve!

Dražen Biličić

1.EUROPSKA IZLOŽBA BRAHMA I KOKINKINA BELGIA – BRUSSEL 23-25.11.2007.god.

Torta

Prva Europska izložba brama i kokinkina održana je 23-24-25.11.2007.godine u Briselu (Affligem) Belgija.

Na izložbi je bilo izloženo 765 brama i kokinkina vodećih uzgajivača ove pasmine. Izložbena hala je djelovala vrlo efektno svi primjerici su izlagani pojedinačno i etažno.

Izložbu su posjetili naši uzgajatelji i članovi Njemačkog specijaliziranog kluba brama Miroslav Radović i Miljenko Validžić.

Imalo se što i vidjeti, a i kupiti!! Brama je bila zastupljena

ravnomjerno u svim priznatim bojama, Svakako izložba na visokom nivou kako organizacijski tako i po izloženim primjerima. Posebno nas je iznenadio topao prijem predsjednika izložbe Ludwiga Van Roya te kolega uzgajatelja iz Nizozemske i Engleske s kojima smo se družili na svečanoj večeri i proslavi otvorenja prve takve izložbe u Europi. U dobrom društvu i zanimljivom razgovoru spomenuli smo kako imamo želju osnovati i specijalizirani klub u Hrvatskoj ove najpopularnije pasmine te smo dobili punu podršku a i ponudu novih krvnih linija koje ćemo nadam se dopremiti već ovog proljeća. Poslije ugodnog razgovora sa kolegama uzgajivačima stiglo je i iznenadenje, a to je bila ogromna torta sa obilježjima 1. Europske izložbe brama i kokinkina, koja nije bila samo velika već i vrlo ukusna.....

Kako bi im predstavili bar malo naš slavonski dio Hrvatske, poslužili smo im pravi slavonski kulen uz vrhunsko vino Chardonnay koji su svi rado kušali uzrijeći pohvale.

Još da spomenem i jednu novinu koja je ovoj izložbi dala posebnu zanimljivost, a to je aukcija nekoliko vrhunskih primjeraka, koja je održana u subotu, drugog dana izložbe u večernjem terminu.

Ne mogu a da ne spomenem da smo na toj aukciji kupili i

Miljeko Validžić na izložbi

ponajbolje primjerke brama. Licitacija je bila vrlo zanimljiva i interesantna ali u prvom redu za nas, jer sve sto nam se svidjelo to smo i izlicitirali. Zatim je uslijedila i kupnja Evropskog prvaka u crnoj i tamnoj boji koji nisu bili namijenjeni prodaji, ali za nas to očito nije vrijedilo i uz puno truda a i novca kupnja je urodila plodom. Tako da smo ipak postali ponosni vlasnici dva

Europska šampiona i još 10 vrhunskih grla. Po obavljenoj kupovini taj dan je uspješno završio. Slijedi nedjelja 25.11 zatvaranje izložbe, kupujemo neke nama interesantne preparate, vitamine te razne sitnice, ali ne i previše jer sada treba smjestiti sve što smo kupili, a to nije nimalo lako s obzirom na veličinu i broj naših pernatih ljubimaca. Slikamo i snimamo po izložbi još

neke od primjeraka za uspomenu. Kući smo krenuli umorni noseći sa sobom nova i vrijedna saznanja o uzgoju, lijepu sliku o srdačnosti naših domaćina, uzbunjatelja i prijatelja..... Na kraju putovanja sa 3200 sretno prijeđenih kilometara dolazimo kući zadovoljni što smo unaprijedili svoj, ali i hrvatski uzgoj brama.

Miroslav Radović

Promišljanje o hrvatskoj patuljastoj kokici

Pjetao

Raduje me da su moji članci o patuljastim kokicama i o našoj zametnutoj pernatoj baštini, objavljeni u Gospodarskom listu (razdoblje od 2002. do 2004. godine), te u biltenu Uzgajatelj pobudili pozornost čitatelja i neke od njih potaknuli na akciju, što u svakom slučaju pozdravljam. Međutim, ne mogu ostati ravnodušan prema proizvoljnim, lako u m n i m i n e t o č n i m zaključcima i tumačenjima koja su pregatelji prezentirali u našem biltenu (Uzgajatelj broj 19 i 21). Kada govorimo o pasminama, jeste li se ikada zapitali kolika je razina znanja našeg prosječnog uzgajatelja o toj temi? Na osnovu znanja stječu se spoznaje. A znanje je odgovornost pa makar se radilo i o kokicama. Do njega se dolazi jedino permanentnim učenjem, istraživanjem,

promišljanjem i naravno predanim uzgojem životinja. Obzirom da sam dublje ušao u problematiku hobističkog peradarstva i avikulture općenito, držim da moja razina znanja i spoznaja nadilazi prosječan uzgajateljski entuzijazam. Stoga se kao poznavalac usuđujem upozoriti naše entuzijaste na stvarne činjenice pred kojima ne smijemo zatvarati oči.

Zbrka oko terminologije

Naziv 'autohton' pasmina koji se zadnjih desetak godina uvriježio među uzgajateljima malih životinja baš i nije najprimjereniji izraz, obzirom da je ta riječ izvedena iz starogrčkog jezika (*auto+chthon*) što u slobodnom prijevodu znači samonikao. Ona ima svoju primjenu u botanici i zoologiji kada se odnosi na divlju floru i faunu određenog područja. Tako je primjerice kod nas u nizinskim područjima hrast lužnjak (*Quercus lobur*) autohton drvo, ali bagrem (*Robinia pseudoacacia*) to nije, on je alohtona vrsta jer je unesen iz Sjeverne Amerike. U svijetu ptica u naše autohtone vrste spadaju, između ostalih, tetrijeb gluhan (*Tetrao urogallus*) i trčka (*Perdix perdix*), dok recimo lovni fazan (*Phasianus colchicus*) i gugutka (*Streptopelia decaocto*) to nisu. Za udomačene životinje daleko su prikladniji nazivi:

Koka

starinska, baštinjena, izvorna ili drevna pasmina, jer smo stare pasmine životinja (konje, goveda, koze, ovce, svinje ...) primili u nasljeđe (baštinili) od naših predaka, a svoj su oblik i osobine poprimile uslijed djelovanja čovjeka i okoliša na njih, a ne same od sebe što bi značila riječ 'autohton'. U Europi postoje mnoge plemenite pasmine kokica (danska seoska kokoš, dorking, tirinška bradata ...) koje se kontinuirano uzgajaju više od dva stoljeća, ali ih nitko ne naziva 'autohtonima', nego starim kulturnim gojidbama.

Listajući staru peradarsku literaturu primjećujemo da su nekoć autori perad dijelili na primitivne, prijelazne i plemenite (kulturne) pasmine. S današnje točke gledišta domaću perad možemo u grubo podijeliti na: čistokrvne (plemenite) pasmine, industrijske hibride i na tzv.

obične 'domaće kokoši' koje su proizvod različitih križanja između plemenitih pasmina. Sukladno tome, naše seoske patuljaste kokice (Jureki i Kate) ne predstavljaju pasminu u današnjem značenju te riječi. U ovom slučaju radi se o izrazito heterogenoj populaciji patuljaka. Što zapravo pasmina jest, a što nije mogli su shvatiti svi oni koji zadnjih godina prate moje napise u Gospodarskom listu i vjerujem da im nije potrebna definicija iste. U populaciji gradskih golubova tzv. 'divljaka', u kojih plavosiva boja dosta sliči divljem golubu pećinaru (*Columba livia*), ima vrlo raznoliko obojenih primjerka. Bez obzira na sličnosti s izvornim oblikom ta populacija nije proizašla izravno iz njega. U ovom slučaju dogodio se obrnuti proces od domestifikacije. Naime, nekontroliranim križanjima odbjeglih i/ili puštenih pasminskih (rasnih) golubova došlo je do pojave tzv. hibridnog atavizma. U nekim dijelovima svijeta mnoge kolonije gradskih golubova pomiješale su se s divljim golubovima. Slična je situacija i s našom populacijom seoskih patuljastih kokica. Bilo bi absurdno kada bismo iz te populacije izdvjajili neke zanimljivo obojene primjerke i odmah ih proglašili našom nacionalnom pasminom, a znamo da su prošireni posvuda po svijetu.

Vođeni istom logikom mogli bismo križati pomeranske gušane sa seoskim i gradskim 'divljacima' i tako dobiti 'autohtone' hrvatske gaćane u svim mogućim bojama, dosad neviđene i nečuvene u svijetu, a koje kao takve već stoljećima kontinuirano uzgajamo. Neki nepristrani promatrač mogao bi primjetiti: mogućnosti križanja i maštanja su neiscrpne, pa neka se igraju veliki

i mali, a egzibicionizmu i digresijama nikad kraja. No, šalu na stranu, treba odmah prionuti poslu i pozabaviti se kreiranjem prve nacionalne patuljaste pasmine kokica. Ne vidim razloga da naše mlade snage predvođene vrlim gospodinom V. Vostrelom u svojoj nakani i ne uspiju. Pri tom treba paziti da ime ne postane varljivim objašnjenjem onoga što imenujemo.

A u t e n t i č n o s t g o j i d b e u kontekstu globalnog svijeta

Razumljivo je da se hrvatski uzgajatelji, kad posjećuju izložbe malih životinja u inozemstvu, osjećaju pomalo inferiorno naspram svojih kolega iz gospodarski i kulturnoški naprednijih zemalja srednje i zapadne Europe. Vjerojatno odatle dolazi i potreba da se svaka naša nova pasmina odmah proglaši 'autohtonom' ili 'izvornom' hrvatskom gojidbom. A što mi to autentično možemo ponuditi na tako bogatoj međunarodnoj sceni čistokrvnih pasmina? Naime, danas se u svijetu uzgaja više od 300 pasmina kokica. Sve su one uglavnom 'salonske životinje' koje pasionirani uzgajatelji drže i uzgajaju radi takmičenja na izložbama i jedino kao takve imaju izglede da opstanu. U sadašnjem trenutku gospodarski aspekt je u drugom planu, a njegov je udio u smislu proizvodnje jaja i mesa zanemariv.

Kada govorimo o uzgoju malih životinja, tada slobodno možemo reći da je Njemačka vodeća zemlja u Europi, a vjerojatno i u cijelom svijetu zapadne provenijencije. Njihovi peradarski stručnjaci već su reagirali početkom 90-ih godina glede 'autohtone' španjolske patuljaste pasmine Flor d' Amettler (Autoct Catalanya) i dal-

su packu tamošnjim 'maherima', koji su heterogenu populaciju nastojali progrurati kao autohtonu nacionalnu pasminu. Tada je ona počivala na klimativim temeljima i nije bila dovoljno jedinstvena da za služi ulazak u društvo čistokrvnih pasmina.

To što sam u svom članku o seoskoj patuljastoj kokici napisao da je ... u zapadnoeuropskim zemljama glatkonogi oblik seoske patuljaste kokice već odavno potpuno pretopljen u poznate nacionalne pasmine, pa zbog toga očuvani ostaci u nas zaslužuju pažnju, zaštitu i dalji uzgoj ... ne znači da ih nigdje drugdje u Europi nema. Zasigurno ih ima u susjednoj Srbiji (Vojvodini), Mađarskoj, Rumunjskoj, Ukrajini, a da ne govorimo o ruskim prostranstvima. Prema izvjećima naših suvremenika one postoje i u jugoistočnoj Aziji, u Tajlandu, Vijetnamu, Laosu i Maleziji. Tamo je naime, pretpostavlja se, i kolijevka seoske patuljaste kokice obzirom da se ovdje radi o regiji i domovini crvene divlje kokoši (*Gallus gallus*). Sve drugo što se ne može povezati s tamošnjim polaznim točkama možemo smatrati neologičnim. Ako itko ima pravo govoriti o nekoj izvornosti onda su to prije svih naprijed spomenute zemlje. Ponekad treba znati čitati između redaka i promišljati da bismo donosili suvisle prosudbe.

Koliko su naši Jureki i Kate bliski s prastarom seoskom patuljastom kokicom, zasad ostaje otvoreno pitanje. Kad ih bolje promotrimo među njima možemo prepoznati izrođene gaćaste patuljaste kokice (Federfüssiges Zwerghuhn, Nederlandse Sabelpootkriel, Booted Bantam) i šaboe ili pak križance s drugim patuljastim pasminama. Odатle proizlazi i toliko šarenilo boja i

oblika. U toj izrazito heterogenoj populaciji postoje i jedinke koje po fenotipu odgovaraju našoj predodžbi o prastaroj seoskoj patuljastoj kokici. Ako se u selekciji hrvatske patuljaste kokice 'puca' na starinski tip, onda bi za daljnji uzgoj trebalo koristiti primjerke koji su prikazani na fotografijama uz ovaj tekst, kao i onaj objavljen u Uzgajatelju broj 13 (studenzi 2005.). Tu se radi o bijelo istočkanim šarenim životinjama, na prvi pogled bliskim porculanskoj boji, ali ne spadaju u taj tip boje. Pritom valja znati da se u Europi već uzgajaju

tri pasmine koje su po obojenosti slične naprijed spomenutom tipu, ali od njih se srećom razlikuju po linijama tijela. To su: španjolska pasmina Flor d'Amettler (Autoc Catalanya), zatim Russkaja karlikovaja kura i belgijska Doornikse Kriel (Naine du Tournaisse) koja datira od 1925. godine.

I na kraju postavlja se pitanje: možemo li i smijemo li svojatati nešto što pripada svjetskoj kulturnoj i povijesnoj baštini, prije svega jugoistočnoj Aziji? U ovom slučaju ne radi se o razlikama u mišljenju, nego su

posrijedi činjenice pred kojima ne smijemo zatvarati oči. Dakle, nije sporno ono što se radi, nego je važno na koji se način radi. Napominjem da mi nije cilj opstruirati bilo čija nastojanja oko uzgoja nove patuljaste pasmine kokice, jer u tom smislu nemam nikakvih ambicija, niti želim voditi glavnu riječ. Ovo moje izlaganje jednostavno shvatite samo kao dobronamjeren savjet i znajte da nijekanje predočenih činjenica neće nikome donijeti ništa dobra.

Darko Petanjek

KUNIĆARSTVO

Pasmine kunića

NOVOZELANDSKI BIJELI KUNIĆ

Ova pasmina kunića je nastala u Americi, u Kaliforniji. U Europi se pojavljuje po prvi puta na izložbi 1960 god. u Essenu. Od te godine ova pasmina je započela svoj uspješan pohod diljem Europe, glede uzgoja u komercijalne svrhe. Bijeli novozelandski kunić je pasmina za meso, dobre je plodnosti, otporan je na bolesti i nije izbirljiv u prehrani. Ženke po običaju okote 7-10 mladunaca, a ne rijetko se dogodi da i okote i 16 kom. Mlijecnost ženke je vrlo velikai ako je pravilna ishrana mogu bez problema othraniti i 10 mlađunaca. Životinje na farmskom uzgoju lako stoje na žičanom podu, pošto imaju široka stopala. Težina odraslih životinja doseže od 4,50 do 5,50 kg., a izložbene životinje zahtijevaju visoke higijenske uvjete po radi svoje bijele boje.

NOVOZELANDSKI CRVENI KUNIĆ

Uzgojen je u Americi, Kaliforniji, križanjem belgijskog orijaša sa zecolikim kunićem (belgijski zec) kao jednu od prvih pasmina za proizvodnju mesa.

Pokrov mu je crvenkasto-žučkaste boje (riđe) sa svijetlim dlakama oko očiju i oko čeljusti. Donja strana trbuha, nogu i repa je

bijelo-žučkasta. U Veliku Britaniju je uvezen iz Kalifornije 1916 god., a u Europi kao pasmina je priznat 1930 god. Težina odraslog kunića doseže 5 kg, meso je dobre kvalitete, a dlaka im je cijenjena u industriji šešira.

ZECOLIKI KUNIĆ

Ova pasmina kunića je po boji i

Novozelandski crveni kunić

Novozelandski bijeli kunić

Zecoliki kunić smeđi

Zecoliki kunić bijeli

tjelesnom obliku najbolje slična divljem kuniću. Pasmina je nastala u Belgiji križanjem belgijskog orijaša i divljeg kunića. Zecoliki kunić je izrazito sportska pasmina, gledi toga su ga **Engleski** uzgajivači **1875** uvezli, te daljnjom selekcijom ovom kuniću dali današnji izgled. Ženka je dobra majka, mladunci brzo napreduju i već u četvrtom mjesecu starosti su potpuno razvijeni. Odrasle životinje su također kao i mladunci, jako živahne i otporne naspram mrazu i vlazi. Lako ga uzgajaju početnici jer ova pasmina je otporna na sve bolesti. Za pravilan razvoj ova pasmina zahtjeva veće nastambe (kaveze), u koje se postave pregrade. Kako mladunci narastaju, tako se i pregrade u kavezu primjereno povisuju, kako bi ih životinje mogle preskakivati. Na taj način se pravilno razvijaju prednje i zadnje noge, što je iz sportskog pogleda najprije i najbolje na prvi pogled uočljivo. Težina ove pasmine kunića je **3,50** do **4,25 kg.**, a uzgaja se u smeđoj i bijeloj boji. Ostale osobine ove pasmine potražite u Hrvatskom standardu za kuniće.

Branko Lončar

Crveni plodovi iz prirode – carsko meso za papige

Divlja ruža

Mukinja

Bijeli glog

Zasigurno ste primijetili da su divlje ptice puno vitalnije od onih koje mi kao udomačene ili poluudomačene držimo u sužanstvu. Turazliku ne možemo tumačiti samo njihovom nesputanom slobodom kretanja, nego i raznolikom prehranom koju im priroda nudi. I gradski golubovi su 'slobodnjaci', ali su ipak opterećeni brojnim bolestima jer se uglavnom hrane otpacima. Da li ste se ikada zapitali kakva je kakvoća hrane kojom hranite svoje pernate ljubimce? Većina sobnih ptica, pa tako i papige pretežito se prehranjuju sjemenkama, voćem i povrćem. Međutim, istraživanja su pokazala da je hrana koja se uzgaja konvencionalnim agrotehničkim mjerama ili u potpuno umjetnoj okolini (hidroponski uzgoj) osiromašena vitaminima i mineralima, opterećena je nitratima i ostacima pesticida, te kao takva narušava biokemijsku ravnotežu

organizma. Hrana iz prirode sadrži više visokovrijednih bioaktivnih sastojaka koji su potrebni ptičjem organizmu za normalan rast, izgradnju stanica, te zaštitu od bolesti. Zato je nužno da svojim ljubimcima pored standardne mješavine sjemenki redovito dajete samoniklo zeljasto bilje (maslačak, vodopiju, mišakinju, rusomaču, stolisnik, bokvicu ...), poluzrele klasove raznovrsnih trava i bobičasto voće. U ovom prilogu predstavljamo vam pet vrsta divljeg bobičastog voća, crvenih plodova, koje zbog spomenutih svojstava zasluzuju posebnu pozornost.

Vatreći trn (*Pyracantha coccinea*), poznat još pod nazivima glogovnica i pirakanta, je zimzeleni trnovit grm koji samoniklo raste u južnoj Europi (Sredozemlje), na Krimu, Kavkazu i prednjoj Aziji. Cvjeta bijelim cvatom koji se razvija u svibnju i lipnju. Zbog dekorativnih plodova uzgaja se u više oblika kao ukrasni grm na okućnicama, u parkovima i kao živica. U samoniklom obliku naraste do 2 m, a u kulturi i do 4 m visoko. Može izdržati temperaturu i do -25°C. U hortikulti je poznato nekoliko ukrasnih oblika s bobicama žute, narančaste i crvene boje. Plodovi dozrijevaju u rujnu i listopadu, a ostaju na granama i tijekom zime. U nedostatku drugih plodova ponekad ih jedu kos (*Turdus merula*), drozd cikelj (*Turdus philomelos*) i drozd imelaš (*Turdus viscivorus*). U plodu se nalazi pet tvrdih sjemenki. Sastojci ovih plodova nisu još podrobni istraženi. Papige ih naprosto obožavaju, počevši od onih manjih vrsta pa do amazonki, plemenitih papiga,

kakadua i ara. Primijetili smo da su im interesantnije sjemenke iz kojih vade jezgru, a pulpu obično odbacuju.

Jarebika (*Sorbus aucuparia*) je srednje visoko listopadno drvo (do 15 m) okruglaste i bogate krošnje. Raste na vapnenačkom ili silikatnom tlu u zonama bijelog graba, hrasta kitnjaka, brdske bukve, te u preplaninskim šumama bukve i smreke. Zbog lijepih plodova sadi se kao ukrasno drvo po parkovima, vrtovima i alejama. Pojavljuje se u više podvrsta i oblika. Postoji i hibrid između jarebice i mukinje (*Sorbus aria*). Jabučasti plodovi slični bobicama isprva su žuti, a postaju narančastocrveni i zreli do kraja kolovoza i ostaju gotovo cijele zime na stablu. Sjemenke raznose ptice, koje rado jedu jarebikine plodove. Podnosi vrlo niske temperature. Prije smrzavanja plodovi imaju oštar, gorak i kiseo okus. Beru se u vrijeme pune zrelosti, poslije prvih mrazeva, jer tada sadrže više šećera. Zreli plodovi sadrže 72 posto vode, oko 6 posto šećera (fruktoze, glukoze, sorboze i saharoze), 1 posto dušičnih tvari, 2 posto organskih kiselina (najviše jabučne), oko 22 mg vitamina C u 100 g svježe tvari, provitamin A, dosta vitamina E i B, antocian i eterično ulje. U njima je prisutna i sorbinska kiselina koja je djelotvorna protiv gljivica pljesni i bakterija.

Mukinja (*Sorbus aria*) je listopadni grm ili nisko drvo (6 do 12 m visoko) koje kod nas raste u svjetlijim šumama, u zonama primorske šume bukve i crnog graba, od 400 do 1700 m nadmorske visine. U nizini se pojavljuje samo pojedinačno. Zbog lijepih listova, cvjetova i plodova, te zbog guste krošnje

drvo se često sadi uz ceste, po parkovima i vrtovima, a u hortikulturi je poznato više podvrsta i hibrida. Plodovi su **j a j o l i k o o k r u g l a s t i**, crvenonarančasti, sa sitnim svjetlijim pjegama i sadrže jednu do tri sjemenke. Dozrijevaju od kolovoza, a tek poslije prvih mrazeva okus im postaje ugodan i sladak. U zrelim plodovima ima oko 73 posto vode, 8 posto invertnog šećera, 0,8 posto kiselina (pretežno jabučne), vitamina C i provitamina A. Parasorbinska kiselina nije prisutna. U pučkoj medicini mukinja se koristi protiv dizenterije.

Divlja ruža (*Rosa canina*) je listopadni, razgranjeni i bodljama obrasli grm koji može narasti do 3 m visoko. Raste pokraj šuma, uz živice i plotove, na pašnjacima, među grmljem i šikarom, u ravnicama i po planinama. Pojavljuje se u velikom broju oblika. Cvjeta od svibnja do srpnja velikim svjetloružičastim ili bijelim mirisnim cvjetovima. Zbirni crveni plod (šipak) može

biti okruglast, jajolik ili elipsast i sadrži u sebi više uglastih, dlačicama obraslih plodića (orašića). Plodovi dozrijevaju u rujnu i listopadu. Mesnato usplođe je najbogatiji prirodnji izvor vitamina C. Najviše C vitamina ima u zrelem šipku koji još nije omekšao i počeo gubiti svjetlocrvenu boju. Usto plod sadrži vitamin B, K, E i P, provitamin A i mineralne tvari, voćne kiseline, šećer, pektin i bjelančevine. U plodićima (orašićima) se nalazi dosta vitamina E, dekstrin, lecitin i aromatično ulje. I listovi divlje ruže bogat su izvor C vitamina. Latice imaju razmjerno visok sadržaj eteričnih ulja. Plodovi imaju široku upotrebu u pučkoj medicini i farmaceutskoj industriji.

Bijeli glog (*Crataegus monogyna*) je srednje visok trnovit listopadni grm ili do 10 m visoko drvo. Raste u listopadnim i mješovitim šumama, na livadama, uz rubove šuma i polja, u ravnicama i na planinama gdje ponegdje dopire i do 1500 m

nadmorske visine. Uzgaja se i po vrtovima, osobito kao živica. Obuhvaća mnogo varijeteta i oblika. Bijeli cvjetovi se razvijaju u drugoj polovici svibnja, a gloginje dozrijevaju u rujnu i listopadu. Plodovi (gloginje) su jajastog ili okruglastog oblika s jednom košticom i crvene su boje. Meso je suho i brašnasto, a okus dosta kiseo i opor. Tek poslije prvih mrazeva postaju ukusnije. Bogate su vitaminom C, karotinom i bioflavonoidima. Sadrže i dosta šećera, pektina, vinske i limunske kiseline, treslovina i drugih tvari. Srođen mu je crveni glog (*Crataegus oxyacantha*) u kojeg su plodovi također vrijedni za prehranu naših ptica.

Samoniklo bilje sakupljajte u čistoj prirodi, što dalje od prometnica i drugih zagađenih mesta. Ako raspolažete s većom okućnicom posadite ih, pa Čete t a k o , s u k l a d n o s e z o n i sazrijevanja, uvijek imati svježu visokovrijednu hranu na dohvatore.

Darko Petanjek

Uzgoj zimovki

gnijezde. Nisu isključene ni razne vrste grmova, voćnjaka i područja uz rubove šuma. Ptice su u prirodnom okolišu dosta samozatajne i tihe, a svoju nazočnost odaju prodornim, dubokim zviždуком »djū«, koji je osnova njihovog glasanja i pjeva. Jedna je od rijetko mirnih ptica iz prirode, dosta prilagodljiva kućnom uzgoju. Ptice iz prirode već nakon par dana boravka u krletki izgledaju potpuno adaptirane na novonastalu situaciju i ponašaju se kao da su uzgojene u tom prostoru. Međutim, ove ptice su pravi majstori za bijeg iz krletke i bez ikakvih prethodnih priprema

iskoristit će prvu prigodu za bijeg, u što su se uvjerili mnogi koji su ih uzgajali.

U Dalmaciji su zimovke dosta rijetke. Susreće ih se uglavnom zimi u potrazi za hranom, kad su njihova staništa na sjeveru prekrivena snijegom.

Kod ovih ptica je jako izražen spolni dimorfizam. Mužjak ima crni, kratak i jako ispušten kljun, na glavi ima crnu masku koja se proteže preko očiju te s kljunom tvori jednu cijelinu zagasito crne boje. Vrat i leđa su mu sivkasto plave boje, prsa i dio trbuha su mu zagasito crvene boje (boja crvenog maka), donji dio trbuha mu prelazi u bijelu boju kao i

Zimovke su ptice iz porodice zeba koje su dosta zastupljene na našim izložbama. Latinski naziv im je *Pyrrhula pyrrhula (europea)*. U nas žive u planinskim krajevima, uglavnom u bjelogoričnim šumama, gdje se u pravilu i

cijela trtica, duga pera krila i repa su mu crne boje. Na krilima su jasno vidljive poprečne pruge boje leđa, ali nešto svjetlijе nijanse. Kod zimovki su jasno definirane i odijeljene bojene zone. Oblik im je specifičan, a karakterizira ga potpuno i narogušeno držanje. Ženke su po obliku i veličini iste kao mužjaci, s tom razlikom što su im boje tamnije. Najuočljivija razlika je u boji prsa i trbuha koji u ženki nemaju zagasito crvenu boju nego je boja zagasito ljubičasta. Zavisno o staništu dužina ptica varira od 14,5 do 16 cm.

Zbog ljepote i mirnoće zimovke su dosta zastupljene u kućnom uzgoju, koji je dosta jednostavan. Iako vlada mišljenje da se mogu uzgajati samo u letarkama, iskustvo mi kaže da je uzgoj moguć i u manjim krletkama. Krletka treba biti nešto veća nego li za kanarince, a poželjno je vanjsko gnijezdo maskirano grančicama ili uplesti dio rešetki krletke u blizini gnijezda. Prilikom uzgoja posebnu pozornost treba obratiti na ishranu, pripremu ptica za parenje i izbor parova. Izbor para je bitan segment uzgoja. U koliko imamo samo jedan par zimovki, potrebno ih je što je moguće ranije staviti u istu krletku i onda nema većeg problema. Problem se javlja ako u jednoj krletki imamo veći broj zimovki. Tada treba prakticirati da se parovi sami pronađu, pa te parove premjestimo u zasebne krletke.

Slijedeća faza je priprema para prehranom. Osnova njihove prehrane je zelenje i mladi izbojci grana (grančice obrezanih voćaka ili bjelogoričnih grmova), pupovi i svi jestivo zelenje (najbolje je zelenje u fazi pupanja), razne vrste voća, a naročito rado uzimaju koštice jabuka i ostalog voća, kao i razne bobice (gloga,

jarebika, kupine, maline itd.). Dobro im je davati mlinške crve, pauke, ličinke mrava, lisne uši i drugu hranu životinjskog podrijetla, iako ona nije presudna u uzgoju zimovki. Pored mješavine sjemenja obogaćenog sitnim suncokretom važno je davati i prokljano sjeme. To je, možda, i najvažnija komponenta uz pupove i zelene izbojke. Ptice se daje i jajčana hrana ili gotovi pripravci. Pri tome je potrebno voditi računa o količini hrane, da se ptice ne udebljavaju jer su tome sklone.

Kada se ispune uvjeti u pogledu dužine dana, temperature i ishrane, ženka vrlo brzo napravi gnijezdo. Za to voli dosta vlaknastog materijala, korjenčiće trave i drugu polu suhu travnatu materiju. Rado sama gradi gnijezdo. Potrebno je iz gnijezda vaditi prva jaja i podmetati varalice (ukoliko se uzgaja u manjim krletkama) da bi se svi mладunci izlegli istog dana. U koliko se uzgajaju u velikim letarkama, jaja nije potrebno vaditi jer se mlađi izlegu otprilike u isto vrijeme

Zimovke, više nego ostale ptice, zahtijevaju veću količinu sveže vode i rado se kupaju pa je obvezno postaviti kadice na krletke. Za vrijeme ležanja ženke na jajima potrebno je ishranu ograničiti na sjemenje i manju količinu zelenja i ne odvajati mužjaka iz krletke.

Zimovke su uglavnom dobri roditelji. Mlade hrane mužjak i ženka, a gnijezdo napuštaju već s 15 dana starosti. Osamostaljuju se s 25 dana starosti.

Zimovki danas imamo skoro u svim mutacijama. U prirodi varira njihova dužina, nijanse boje i melanina s obzirom na stanište, tako da se na graničnim područjima raznih staništa mogu pojaviti ptice koje se razlikuju u

veličini i boji.

Posebno poglavje u uzgoju ovih

U SPOMEN

GORDAN BAJRAKTAREVIĆ 1972 . - 2007.

Naš prijatelj veliki ljubitelj životinja i biljaka nažalost nije doživio Novu 2008. godinu. Njegov životni put prekinut je na Stari godini 2007.

Nekako u vrijeme Univerzijade u Zagrebu pojavila se jedna grupa „klinaca“ među zagrebačkim gohubarima. Znajjem i interesom među njima se isticao Gordan. Nije bilo značajnije manifestacije u ondašnjoj državi na koju on, iako vrlo mlad, nije otisao i sam vido autoritativno kupovao i obnavljao svoje jato. Počeo je s gohbima, ali interes za uzgoj životinja vido brzo se širio, pa je ušao i u uzgoj peradi, pogotovo patuljastih i boraca. U njegovom dvoštvu ubrzo se našlo mjesto i za lučke i to nekoliko vrsta „vrtimuševe, štakore, također više vrsta, pauke, zmije, mačke i degue. Bilo je tu i tvorova,

vjeverica, iguana, a dugo vremena i patuljastih vjetnamskih vinja.

Ubrižno je otkrio još jednu veliku ljubav među životinjama. Bili su to psi. Pivo jazavčar, ali i tu je interes prošao na nekoliko vrsta terijera. Upomin radom, selekcijom i pravilnim uzgojem došao je do najvećeg uzgojnog uspjeha. Starfordski terijer Karlos proglašen je za apsolutnog privaka europske izložbe.

Vrlo aktivan tražio je nova iskušenja i znanja pa se svladava obuku i postaje sudac za gohobove i perad. Studio je na mnogim izložbama ukazujući tako svojim znanjem i drugima na pravce u njihovom uzgoju.

Ljubav prema prirodi iskazao je životinju opredjeljenjem završivši poljoprivrednu

školu – vrtlarski smjer. Voljeti bilje naučio je pomažući pokojnom ocu radom u vlastitom rasadniku kraj Jastrebarskog, ali i u stakleniku pred kućom u Zagrebu. S brojnih putovanja uz životinje donosio je i razni materijal za razmnožavanje bilja.

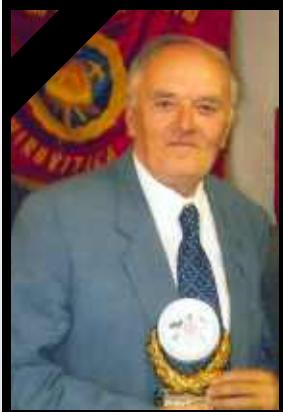
Tražeći aktivnosti bio je član više golubarskih društava na zagrebačkom području, u nekima istovremeno i u svima se isticao radom i zalaganjem. U jednom mandatu bio je zamjenik predsjednika najstarijeg hrvatskog društva „Zagreb 1925“.

Radio je više godina kinološku savezu, a kasnije na uređivanju i održavanju hortikulture pojavio i tako hob i posao.

Uz sav interes za mnoge hobije i rad učestvovao je i Domovinskom ratu.

Nešto više od mjesec dana prije pierane smrti ponovio je uspjeh s psom, ovaj put jazavčarom. Ponovo je njegov pas najbolji na državnoj izložbi.

Proteći će mnogo vremena dok u potpunosti shvatimo koliko smo izgubili gašerjem njegovog osmjeha i vrednine, elana u našim zajedničkim zadacima, veselja na druženjima i putovanjima, kao i pomoći i savjeta u radu s našim ljubimcima. Zapravo je pitanje da li ćemo to ikad u potpunosti shvatiti, ali znam da nikada nećemo prihvati da je otisao tako mlad i da ga nikada nećemo zaboraviti.

Zlatko Mihalić 1942.-2007.

Uzgajatelj, jedan od osnivača Hrvatskog saveza dugogodišnji predsjednik udruge "Križevci" i delegat u Europskom savezu.

Davor Gugić 1964.-2008.

Uzgajatelj, nekadašnji predsjednik udruge u Požegi, osnivač i predsjednik udruge "Kaptol", sudac pripravnika za gohobove i predsjednik kluba uzgajatelja paunaša Hrvatske.

KING
PROIZVODNJA I PRODAJA
P. Preradovića 29, D. Miholjac
vl. Josip Šimunović

Tel. 031/631-075 P. Podgajci
Tel. 031/630-550 Tel. 031/621-222
tel./fax.: 031/630-829 Mob: 098/1834-134
e-mail: kingsimunovic@gmail.com

SUNCOKRET ← 4,00 kn kg → GRASAK

• Papige – mlade pennantove rozele (P. elegans. Nigrescens) u crvenoj boji i višebojne rozele (P. eximius) u izvornoj boji prodajem. Tel: 091 536 1009

• Prodajem ukrasne fazane – plavoušate mikado, eliot, prelat ženke, dijamantne sedlaste itd. Zvonko Sušenka, tel: 031 381 214, mob: 091 723 7066

• Prodajem kingove vrhunske kvalitete (bijele, plave, dom. crvene), kao i kokoši hrvatice iz šampionskog jata. Josip Šimunović, D. Miholjac, tel: 031 631 075

• Prodajem plave engleske gušane (5-6 pari) vrhunske kvalitete i vukovarske kokošate golubove, Zlatko Menges, Vukovar, Mob: 098/253-212

• Kupujem fazana himalajskog monala (glanc) ponude na tel: 098 438 237

• Prodajem 5 pari plavih, 2 para bijelih i 2 para žutih engleskih gušana. Zlatko Menges, Vukovar, tel: 098 253 212 .

• Uzgajam i prodajem - golubove: pomeranske gušane plave i špricane, zagrebačke prevrtače bijele i srčaste. Perad: posavska kukmasta kokoš, jaja šaljem poštom. Kuniće: orijaške šarce i divlje kuniće. Josip Bertinovec, Lonjica 313., tel: 01 2724 100.

• Prodajem brnske gušane crne, plave i žute. Paunaše bijele, crne i crno štitaste Vrbanić Mate, Ludbreg, tel: 042 815 070, mob: 095 818 6434

• Prodajem tijekom cijele godine brodske prevrtače i svim bojama i bačke prevrtače u bijeloj boji, Marko Kutlić, Zagrebačka 33, Ivaničko Graberje, Mob: 091/113-26-98

• Prodajem tijekom cijele godine, perikere u svim bojama, Tel. 031/632-669, Mob: 098/412-906, Pavin

- Prodajem ovnolike kuniće u svim bojama i pomeranske crne gušane. Veronika Jagićić, Ptičekova 7, Oroslavlj, Tel. 098/1604-115

Prodajem brodske prevrtače vrhunske kvalitete. Vlado Bašnec, Lj. Gaja 9, Ivanić Grad, tel: 01 2882 004 m

Prodajem paunaše plave, crne, crvene, crnorepe, crvenorepe i žutorepe, holandske čubaste kokoši i crne kokinkine. Lacković Zdenko 091/733-7946

Kupujem mužjaka lisaste luske. Kazimir Vujević tel: 031 286 169

Prodajem kuniće velike činčile, kokoši plimutrok, piliće i jaja za nasad. Rudolf Marguš, Čepin, tel: 031 381 654.

Prodajem golubove staronjemačke gušane, pomeranske gušane i razne vrste peradi i ptica. Zvonko Ljubić, lj. Babića 24. Oroslavlj tel: 049 285 123.

Uzgajam i prodajem golubove: pomeranske gušane plave i špricane, zagrebačke prevrtače bijele i srčaste. Kuniće: orijaške šarce i divlje kuniće. Perad: posavsku kukmaste kokoši-jarebičaste, grahoraste-špricane, patuljaste posavske kukmaste čija jaja dajem na poklon. Josip Bertinovec, Lonjica 313, tel: 01 2724 100.

Prodajem crnu labudicu i dva para plavo uhatih fazana. Mišir, Križevci, tel: 091 501 0001